„Należność pocztową uiszczono ryczałtem".

Rok III. Kwiecień 1929 roku. N-r 4.

ŻYCIE STRAŻACKIE

Organ Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego.

MIESIĘCZNIK.

!! W JEDNOŚCI SIŁA !!

ADRES REDAKCJI:	ADRES ADMINISTRACJI:	CENY OGŁOSZEŃ:
RADOM,	SOSNOWIEC,	cała stronica . . . . Zł. 50
UL. MARJACKA № 5.	UL. KOŁŁĄTAJA 3.	połowa stronicy . . . . „ 25
		ćwiartka . . . . „ 15
		ósemka . . . . „ 8
Telefon Nr. 568.	Telefon Nr. 63.	szesnastka . . . . „ 5

Powszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu.

Powszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu, jako pierwsza tego rodzaju wystawa polska, ma wyjątkowe zadania i znaczenie.

Powszechna Wystawa Krajowa ma wzbudzić w narodzie zaufanie do własnych sił produkcyjnych i we własną gospodarczą twórczość.

Musi ona być czynnikiem podniesienia krajowej produkcji i rozwijania w narodzie jej poszanowania. Każdy żywotny naród musi posiadać wiarę we własne siły i we własne zdolności twórcze. Zadaniem Powszechnej Wystawy Krajowej jest rozbudzić to zaufanie przez zobrazowanie całokształtu kultury i gospodarstwa narodowego, przez wyrażanie zarówno ich wartości, jak stwierdzenie braków, któreby należało w przyszłości usunąć. Wszystkie dziedziny życia kulturalnego i gospodarczego znajdą się na Wystawie.

Powszechna Wystawa Krajowa ma być jedną z największych naszych manifestacji zbiorowych pierwszego dziesięciolecia odrodzonej Polski, ma być poważnem świętem tryumfalnem myśli i pracy polskiej, ma być zarazem bodźcem do dalszych tem racjonalniejszych i intensywniejszych poczynań w kierunku mocarstwowego rozwoju Polski niepodległej.

Powszechna Wystawa Krajowa spełni swoje doniosłe znaczenie dopiero wtedy, kiedy stanie się powszechną w całym tego słowa znaczeniu, t. j. kiedy stanie się zbiorem wszystkich przejawów życia kulturalno-gospodarczego z jednej, a z drugiej strony, kiedy zostanie powszechnie, przez najszersze warstwy naszego społeczeństwa zwiedzona, zwłaszcza, że będzie co oglądać, bo Wystawa przybrała imponujące rozmiary.

Prezes zarządu i dyrektor naczelny Powszechnej Wystawy Krajowej dr. Wachowiak na ostatniem zebraniu Rady Głównej, składając szczegółowe sprawozdanie z ogólnego stanu prac przygotawczych Wystawy, przytoczył m. in. szereg ciekawych cyfr, ilustrujących potężne rozmiary wykonanych robót budowlanych.

I tak na cele budowlane zużyto dotychczas: 8.000 m^3 drzewa, 10,000.000 sztuk cegły, 200 wagonów cementu, 20 wagonów żelaza, 1.728 m^3 wapna białego, 4.000 m^3 żwiru, 305 wagonów żużla, 80.000 m^2 tektury smołowej, 6.750 kg. farby, 7.700 kg. fikstatury, 2.320 m^2 szła taflowego, 10,50 m. b. juty. Pozatem przeprowadzono 15 klm. kabla, 13 klm. sieci wodociągowej, 2.750 m b. parkanów murowanych, drewnianych i drucianych, 8 klm. dróg dla pieszych, 6 klm. dróg kołowych i 850 przewodów gazowych.

Między różnymi zjazdami w czasie trwania wystawy odbędą się dwie wielkie manifastacje słowiańskie, mianowicie: Wszechsłowiański Zjazd Śpiewaczy, oraz Wszechsłowiański Zlot Sokołów.

Aby zrozumieć całą doniosłość tych dwóch zjazdów należy uprzytomnić sobie ogromne znaczenie, jakie orgagazacje sokole i śpiewacze odgrywały i posiadają wśród narodów zachodnio-słowiańskich. Przecież w okresie, gdy cała Polska, Czechosłowacja i większa część dzisiejszej Jugosławji jęczały pod jarzmem najeźdźców, skromne chóry robotnicze, lub włościańskie, dzisiaj połączone w potężne związki śpiewacze, oraz organizacje sokole były (obok towarzystw oświatowych jak Macierz Szkolna) niestrudzonymi pionierami i krzewicielami kultury narodowej wśród ludów słowiańskich. Można śmiało powiedzieć, że stanowiły one jedną z najpotężniejszych tam przeciw zalewowi obcego żywiołu, oraz były taranem, który rozwalał mury więzień, w jakich zamknięto narody, pragnące własnem żyć życiem i posiadające świetną przeszłość historyczną i swoistą kulturę.

Jak zatem widzimy, narodowa praca kulturalna wśród zachodnich Słowian podobnemi szła drogami przez związki śpiewacze i organizacje sokole. W tej właśnie wspólnocie dróg, oraz celów leży cała doniosłość tegorocznych zjazdów wszechsłowiańskich, które odbędą się w Poznaniu. Uwypukla się ona na tle faktu, że w zjazdach tych wezmą udział przedstawiciele narodów, posiadających dziś wolność polityczną i przedstawiających poważne czynniki w układzie sił europejskich, które zgodnie stają do dalszej współpracy na gruncie kulturalnym, manifestując wolę pokojowego i braterskiego współżycia.

Wszechsłowiański Zjazd Śpiewaczy rozpocznie się dnia 18-go maja i trwać będzie przez 3 dni. Poza gośćmi ze wszystkich związków śpiewaczych w Polsce zgromadzi on śpiewaków czeskich, słowackich, serbskich, chorwackich, bułgarskich, serbsko-łużyckich i rosyjskich (z emigracji) a także chóry polskie z Westfalji, oraz reprezentacyjny chór polski z Ameryki. Według dotychczasowych obliczeń na zjazd przybędzie od 15 do 18 tysięcy samych śpiewaków, nie licząc ich rodzin, a nie ulega wątpliwości, że wielu śpiewaków przybędzie do Poznania w towarzystwie rodziny. Z zagranicznych śpiewaków największa liczba przyjedzie z Czechosłowacji. Program zjazdu przewiduje międzysłowiańskie zawody śpiewacze, niewątpliwie jednak główną atrakcją będzie koncert olbrzymiego, wszechsłowiańskiego chóru, złożonego ze wszystkich uczestników zjazdu, który wykona „Apoteozę Pieśni" i „Apoteozę Słowiaństwa", utwory polskiego kompozytora p. St. Wiechowicza z Poznania.

Rzeczą godną zaznaczenia jest, że w zjeździe przyrzekły wziąć udział najwybitniejsze siły muzyczno-artystyczne z Polski i zagranicy.

Wszechsłowiański Zlot Sokoli trwał będzie również 3 dni, w czasie od 29 czerwca do 1 lipca i także zgromadzi wielotysięczne tłumy uczestników z całej zachodniej Słowiańszczyzny, dając obraz tężyzny fizycznej i wspólnoty duchowej Słowian.

Krótkie spięcie

jako źródło pożarów.

Równocześnie z postępem w dziedzinie elektryfikacji kraju, coraz częściej zdarzają się wypadki pożarów, spowodowanych zwarciem prądu elektrycznego na przewodach, t. zw. „krótkiem spięciem". Aczkolwiek dotychczas zgromadzone dane statystyczne wykazują częstość wypadków tego rodzaju pożarów przeważnie w zakładach przemysłowych, jednak zjawisko to traktować należy jako powszechne niebezpieczeństwo, zagrażające wszędzie tam, gdzie rozpięte są przewodniki prądu elektycznego, używanego dla popędu, lub oświetlenia.

W przepisach policyjno-budowlanych, dotyczących sposobów prowadzenia sieci przewodników elektrycznych, niebezpieczeństwo spowodowania pożaru z t. zw. krótkiego spięcia, ograniczone jest do minimum, niemniej wypadki powstania pożaru z tego źródła zachodzą stosunkowo dość często.

Charakterystyczną cechą pożaru, powstałego ze zwarcia prądu na przewodnikach (krótkie spięcia) w pierwszem stadjum, jest szybkie jego rozszerzanie się po ścianach, lub sufitach, wzniesionych z materjałów palnych, wzdłuż przewodników, wysoka temperatura, najczęściej trudny dostęp w porze nocnej, brak światła na sieci, dotkniętej zwarciem, a bardzo często—nieprzerwane napięcie prądu w przewodnikach.

Treścią niniejszej pogawędki ma być omówienie zagadnienia, jak należy atakować tego rodzaju wypadki w pierwszym momencie powstania pożaru. Gdy bowiem przybędzie straż pożarna, pożar w ciągu kilkunastu minut nabierze już charakteru niewiele odbiegającego od wypadków, czem innem spowodowanych. Fakt, iż pożar powstał z krótkiego spięcia, że bezpieczniki pozostały całe lub uległy wypaleniu, nie wpłynie zasadniczo na taktykę straży. Jedynie pewne zabezpieczenia, pewne środki ochronne zastosowane przez kierownictwo straży z uwagi na napięcie prądu i ewentualne porażenia — stanowić będą charakterystykę akcji ratunkowej i taktyki.

Pisząc na temat gaszenia omawianych pożarów w zarodku, mam przedewszystkiem na uwadze większe budowle, jak: teatry, szkoły, hotele, gmachy wystawowe, kinematografy i t. p. lokale użyteczności publicznej, oraz zakłady przemysłowe, gdzie ma się do czynienia przeważnie z prądem wysokiego napięcia. Ponieważ w wymienionych budowlach niebezpieczeństwo krótkiego spięcia więcej zagraża zarówno pod względem częstości powstania, jak niemniej następstw, jakie wywołać może, przeto powinno ono stanowić głęboką troskę powołanych czynników.

Powszechnym środkiem przeznaczonym do gaszenia pożarów w zarodku, są ręczne gaśnice chemiczne. Lecz dla tłumienia w zarodku pożarów, wywołanych krótkiem spięciem, nie wszystkie z pośród ręcznych gaśnic chemicznych mogą być użyte. Zarówno gaśnice, działające płynami, jakoteż pianą, z łatwo zrozumiałych powodów, w wypadkach omawianych pożarów, nie mogą mieć zastosowania.

Dla tego rodzaju pożarów koniecznem jest zastosowanie gaśnic specjalnych.

Na rynku handlowym polskim, mamy dwa rodzaje takich gaśnic. Pierwsze z nich to gaśnice proszkowe, jak naprzykład patent „Total" i wzorowane na nim marki: „Uniwersal" „i Samum".

Drugi rodzaj gaśnic specjalnych, to gaśnice typu płynnych, patent „Tetra".

Omówimy pokrótce dodatnie i ujemne cechy obydwu wymienionych rodzai ręcznych gaśnic chemicznych, przeznaczonych dla pożarów przewodników prądu elektrycznego, motorów elektrycznych i spalinowych, zwłaszcza tych ostatnich.

A więc gaśnice typu „Total" — proszkowe, zbudowane są jako cylindryczne, lub stożkowe puszki blaszane, zawierające zapas proszku. Bezpośrednio do tych puszek przymocowane są metalowe butle ze zgęszczonym (do 60 atm.) kwasem węglowym. Te ostatnie połączone z puszką, zawierającą proszek, przewodem zaopatrzonym w zawór. Odpowiednia konstrukcja przewodów rurkowych wewnątrz puszki — aparatu ułatwia wydmuchiwanie proszku na zewnątrz przez pyszczek.

Dla uruchomienia gaśnicy proszkowej, za pomocą odkręcenia zaworu przy butli z kwasem węglowym, wprowadzamy tenże do puszki, skąd na skutek swej prężności kwas węglowy wydmuchuje proszek, rzucając go w ten sposób na przedmiot płonący. Proszek, padając na przedmiot nagrzany, wydziela gazy, w obecności których nie może odbywać się proces spalania. W ten sposób ręczna gaśnica proszkowa wykonywa swe zadanie tłumienia pożaru w zarodku. Jeśli weźmiemy jeszcze pod uwagę, iż proszek wyrzucany jest z gaśnicy na skutek prężności kwasu węglowego, który wraz z proszkiem, jaki niesie, dostaje się do źródła ognia, tudzież że kwas węglowy należy do gazów tłumiących proces spalania się ciał, stwierdzamy, iż gaśnice proszkowe przedstawiają — teoretycznie biorąc — dobry środek do gaszenia pożarów, spowodowanych krótkiem spięciem.

Zaznaczyłem, iż „teoretycznie biorąc" gaśnice proszkowe należą do aparatów sprawnie wykonywujących zadanie gaszenia pożaru w zarodku. Praktyka bowiem odsłoniła kilka stron ujemnych tego typu gaśnic.

Pierwszą z nich to jakość proszku, jakim napełniona jest gaśnica. Proszek ten nie może ulegać nasyceniu wilgocią, to znaczy powodować t. zw. "skluszczenia", co w rezultacie wywołać może wypadek rozerwania aparatu i pokaleczenie obsługi.

Drugą słabą cechą jest słaby wytrysk na odległość. Proszek bowiem wydmuchiwany nazewnątrz gaśnicy pod ciśnieniem zgęszczonego kwasu węglowego rozsiewa się, a napotykając opór powietrza większy niż ciężar gatunkowy pojedyńczych drobin proszku, — traci swą energję już w niedalekiej odległości od wylotu. Moment ten dla potrzeb wypadków pożaru, wywołanego krótkiem spięciem, jest o tyle ważnym, iż przewody elektryczne prowadzone są po sufitach i wysoko na ścianach, tam więc powstaje źródło pożaru, a gaśnica musi posiadać rzut swej zawartości zupełnie pewnie sięgający tej wysokości. Pomijam

tu jeszcze jedną ujemną cechę, jaką jest stała powolna utrata prężności kwasu węglowego.

Drugi rodzaj gaśnic, o których mowa, to patent „Tetra“. Gaśnica ta zasadniczo jest gaśnicą wypełnioną płynem tetrachlorometanem. Jako gaśnica płynna posiada dalekonośność wyrzutu, a przeto dosięgalność nawet stosunkowo wysoko (do 8 mtr.) rozpiętych przewodników. Płyn tetrachlorometan w zetknięciu z temperaturą powyżej 27° Celsjusza wytwarza duże ilości gazów gaśniczych. Jest przeto idealnym środkiem gaśniczym nietylko dla wszelkich przewodników elektrycznych i uzwojeń trasformatorów i motorów, na które absolutnie nie oddziaływa ujemnie, lecz również dla wszelkiego rodzaju motorów spalinowych, bowiem nie pozostawia po sobie żadnych śladów, bez względu na rodzaj metalu, czy innych ciał gaszonych.

Na pochwałę tej gaśnicy trzeba przyznać, iż ma ona szerokie zastosowanie. Niema bowiem rodzaju pożaru, jakiego gaśnica ta niestłumiłaby. Gasi ona z równą łatwością pożary zwykłych ciał palnych, płynów łatwopalnych i pożarów, spowodowanych krótkiem spięciem energji elektrycznej.

Dlatego godną jest zalecania do ochrony tych budowli, gdzie istnieje niebezpieczeństwo pożaru z krótkiego spięcia, a przedewszystkiem: garaży, hangarów i składów olejów mineralnych.

Gaśnica „Tetra” niepozbawioną jest coprawda i strony ujemnej, a mianowicie, gazy wydzielane przez płyn w zetknięciu z nagrzanym przedmiotem płonącym posiadają własności gazów duszących, w zamkniętych więc i stosunkowo małych ubikacjach posługiwanie się tą gaśnicą wymaga zabezpieczenia się ratującego maską gazową. Jeśli jednak zważymy, iż pożar w zamkniętych ubikacjach wydziela duże ilości tlenku węgla (CO), który jest gazem trującym, — przeto ewentualność zamiany gazu trującego na duszący nie powinna nas przerażać.

Tyle narazie o środkach w zastosowaniu do tłumienia w zarodku pożarów, spowodowanych zwarciem prądu na przewodnikach, t. zw. krótkiem spięciem.

Strażak Śląski.

Podaje się do wiadomości pismo Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Częstochowskiego w sprawie oddziałów żeńskich.

BISKUP CZĘSTOCHOWSKI Częstochowa, dnia 1 kwietnia 1929 r.

Do Zarządu Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego. Sosnowiec.

Myśl tworzenia żeńskich oddziałów przy strażach pożarnych, poruszona przez Wielce Szanownego pana Inspektora w rozmowie ze mną, jest niewątpliwie śmiała, trzeba jednak przyznać, że jest pożyteczna i aktualna. Oddziały te w wysokim stopniu mogą się przyczynić do zrealizowania i rozszerzenia owych wzniosłych celów społecznych, którym Straż Pożarna służy z takiem poświęceniem i pożytkiem publicznem. Należy nawet powiedzieć, że jedynie żeńskie drużyny strażackie mogą spełnić pewne zadania, leżące w zakresie działalności Straży Pożarnej, których męskie drużyny, albo wcale nie mogą spełnić, albo nie tak dobrze. Bo są to zadania, do których właściwie powołaną jest kobieta.

Istnieje wszelako obawa, któraby mogła i powinna, przemawiać przeciwko tworzeniu żeńskich drużyn strażackich, a mianowicie, by nie wyznaczono im celów i zadań, któreby stały w przeciwieństwie do natury i powołania kobiety, by przy przysposabianiu do służby nie stosowano metod i ćwiczeń, któreby nie odpowiadały godności kobiecej.

To też z wielką uwagą przeglądałem Regulamin dla żeńskich oddziałów strażackich, wypracowany i przyjęty przez Związek Kielecki. Z radością mogłem stwierdzić że nie zawiera niczego, coby dało powody do takiej niewątpliwie usprawiedliwionej obawy. Tak wymienione tam cele i zadania, jak też sposoby przygotowania do służby i ćwiczenia przepisane nie przekraczają granic wskazanych dla płci żeńskiej przez samą naturę i tradycję chrześcjańską. Duch zaś, który ma być pielęgnowany w tych oddziałach, jest chrześcjański, narodowy i społeczny.

Wobec tego nie mam powodu, by przeciwdziałać tworzeniu żeńskich drużyn strażackich, ale przeciwnie mogę to nowe dzieło tylko polecić i życzyć mu pomyślnego rozwoju. Czynię to tem chętniej wierząc, że świetna tradycja i zdrowy duch, jaki panuje dotąd w Strażach Pożarnych w Polsce jest dostateczną gwarancją utrzymania ruchu żeńskich straży pożarnych w wyżej wspomnianych granicach.

Przytem wyrażam nadzieję, że żeńskie drużyny strażackie nietylko nie będą przeciwdziałały Stowarzyszeniom Katolickiej Młodzieży Żeńskiej, ale przeciwnie współdziałały z niemi i nawzajem się popierały.

Pozwalam sobie przy tej sposobności zwrócić uwagę na uchwałę zeszłorocznego Kongresu Eucharystycznego w Częstochowie, a, mianowicie, by tak żeńskie jak męskie oddziały straży pożarnych nie urządzały ćwiczeń w niedziele i dni świąteczne w godzinach, w których odprawiają się nabożeństwa.

Łączę wyrazy najwyższego poważania

† *Teodor Kubina*
Biskup Częstochowski.

Ubezpieczenie strażaków w 1928 roku.

Poniżej zamieszczamy wykaz Straży Pożarnych, które w roku 1928 zgłosiły swe przystąpienie do Kasy Strażackiej i uiściły przewidzianą opłatę.

Powiat będziński

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	1.362 czł.
Tuczna Baba	32 „
Ubezpieczono w 1928 roku	1.394 czł.
co stanowi 78%	

Powiat częstochowski

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	581 czł.
Blachownia	38 „
Górki Stany	16 „
Kuków	22 „
Lindów	19 „
Małusy Wielkie	25 „
Mstów	24 „
Ostrowy	23 „
Truskolasy	20 „
Wąsosz	22 „
Gnaszyn	28 „
Opatów	18 „
Dzbów	18 „
Starokrzepice	31 „
Truskolasy	2 „
Dankowice	22 „
Ubezpieczono w 1928 roku	909 czł.
co stanowi 25%	

Powiat iłżecki

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	250 czł.
Iłża	55 „
Rzeczniów	26 „
Chotcza	28 „
Ubezpieczono w 1928 roku	359 czł.
co stanowi 35%	

Powiat jędrzejowski

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	148 czł.
Wodzisław	34 „
Ubezpieczono w 1928 roku	182 czł.
co stanowi 10%	

Powiat kielecki

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	341 czł.
Zakł. Sp. Spoż. Kielce	31 „
Kielce	3 „
Ubezpieczono w 1928 roku	375 czł.
co stanowi 21%	

Powiat konecki

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	378 czł.
Słowianin, Końskie	45 „
Ubezpieczono w 1928 roku	423 czł.
co stanowi 29%	

Powiat kozienicki

Ubezpieczono w 1928 roku	550 czł.
co stanowi 43%	

Powiat miechowski

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	1.153 czł.
Posądza	21 „
Ubezpieczono w 1928 roku	1.174 czł.
co stanowi 52%	

Powiat olkuski

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	1.302 czł.
Biały Kościół	26 „
Czubrowice	23 „
Laski	19 „
Olkusz	5 „
Kleszczowa	7 „
Trzyciąż	27 „
Jerzmanowice	26 „
Ubezpieczono w 1928 roku	1.435 czł.
co stanowi 71%	

Powiąt opatowski

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	707 czł.
Opatów	55 „
Raków	40 „
Bogorja	16 „
Janików	28 „
Doły Biskupie	35 „
Ubezpieczono w 1928 roku	881 czł.
co stanowi 55%	

Powiat opoczyński

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	449 czł.
Białobrzegi	43 „
Betrykozy	21 „
Brzustów	26 „
Prudzewice	20 „
Radzice	40 „
Ubezpieczono w 1928 roku	599 czł.
co stanowi 34%	

Powiat pińczowski

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	413 czł.
Pawłowice	17 „
Góry	41 „
Chroberz	27 „
Sancygniów	22 czł.
Stępocice	17 „
Ubezpieczono w 1928 roku	537 czł.
co stanowi 36%	

Powiat radomski

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	155 czł.
Wyśmierzyce	34 „
Jedlińsk	32 „
Kowala	10 „
Ubezpieczono w 1928 roku	231 czł.
co stanowi 11%	

Powiat sandomierski

Ubezpieczono w 1928 roku	771 czł.
co stanowi 45%	

Powiat stopnicki

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	184 czł.
Chmielnik	51 „
Ubezpieczono w 1928 roku	235 czł.
co stanowi 25%	

Powiat włoszczowski

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	283 czł.
Biała Wielka	21 „
Drochlin	24 „
Krasocin	20 „
Konieczno	25 „
Ubezpieczono w 1928 roku	373 czł.
co stanowi 22%	

Powiat zawierciański

Od 1 stycznia do 25 czerwca ubezpieczono	721 czł.
Boguchwałowice	14 „
Gniazdów	36 „
Mrzygłódka	26 „
Zawiercie — fabr. szkła	20 „
Ubezpieczono w 1928 roku	817 czł.
co stanowi 33%	

ZESTAWIENIE

	Ilość czł. czynnych w 1928 r.		
	było:	ubezpieczono:	nieubezpieczono %
1. Okrąg jedrzejowski	1.804	182	90%
2. „ radomski	2.016	231	89%
3. „ kielecki	1.748	375	79%
4. „ włoszczowski	1.692	373	78%
5. „ częstochowski	3.652	909	75%
6. „ buski (stopn.)	949	235	75%
7. „ konecki	1.463	423	71%
8. „ zawierciański	2.458	817	67%
9. „ opoczyński	1.771	599	66%
10. „ wierzbn. (iłż.)	1.031	359	65%
11. „ pińczowski	1.494	537	64%
12. „ kozienicki	1 286	550	57%
13. „ sandomierski	1.723	771	55%
14. „ miechowski	2.243	1.174	48%
15. „ opatowski	1.605	881	45%
16. „ olkuski	2.030	1.435	29%
17. „ będziński	1.796	1.394	22%
	30.761	11.245	63%

Przegląd Prasy Fachowej.

W numerze 6 „Strażaka Śląskiego", organie Związku Śląskiego (Katowice, ulica Szopena Nr. 16), wstępny artykuł, poświęcony ubezpieczeniu strażaków, w gorących słowach wzywa Zarządy Straży i gmin do wykonania obowiązku ubezpieczenia czynnych strażaków od nieszczęśliwych wypadków, na jakie są narażeni podczas pełnienia swej ofiarnej służby.

W artykule„ Polski Generator Pianowy", B Pachelski omawia konstrukcję krajowej produkcji aparatu, mającego zastosowanie przy gaszeniu płynów łatwopalnych.

W dziale oficjalnym Związku umieszczono okólniki centrali, dotyczące cen kwater na P. W. K. i programu pokazu obrony przeciwgazowej, oraz sprawozdanie ze Śląskiej Komisji Technicznej i z odprawy inspektorów w Warszawie.

Pozatem znajdujemy wzmiankę o „Kalendarzu Strażaka", wydanym przez „Przegląd Pożarniczy", oraz odezwę Dyrekcji Kursu Dokształcającego dla kapelmistrzów. Artykuł o prasie śląskiej na P. W. K. i dział dotyczący radja zamyka numer

W numerze 7 tegoż czasopisma po za okolicznościową odezwą z okazji Świąt Wielkiejnocy inspektor Pachelski kontynuuje wykład gazoznawstwa, oraz obliczania zapasu wody w sztucznych zbiornikach.

Artykuł ten jako interesujący szersze sfery drukujemy w „Życiu Strażackiem". Prócz działu oficjalnego umieszczono wywiad z Dyrekcją Polskiego Biura Strażackiego, dotyczący przygotowania do zaopatrzenia w sprzęt potrzebny do uzupełnienia taborów strażackich.

Ukazał się w druku Nr. 1 — 2 „Wiadomości Pożarniczych", organu Związku Krakowskiego (Bochnia, ul. Mickiewicza Nr. 243). We wstępnym artykule insp Biedroń-Kalinowski omawia rolę samorządu w rozwoju pożarnictwa w Woj. Krakowskiem: „Lata 1924 i 1925 nie zaznaczyły żadnego większego zainteresowania się samorządów pracami pożarniczemi, a nawet ustawowe wymagania nie były przestrzegane.

Poważną atoli zmianę w nastrojach samorządowych w tym kierunku wykazały lata 1926 i 1927 w których wydatki samorządów na cele pożarnictwa zwiększyły się prawie o 50% w stosunku do lat poprzednich. Opieka i pomoc Samorządu w pracach organizacji nabrała cech szczególnego zainteresowania.

Przełomowym jednak dla strażactwa na terenie Województwa krakowskiego był rok 1928. Zainteresowanie się czynników samorządowych pożarnictwem wyraziło się w roku tym w potężnej, jak na nasze stosunki kwocie 750.000 zł. wydatkowanej na pożarnictwo wszystkich szczebli, za wyjątkiem miasta Krakowa.

Pomoc Samorządów dla organizacji pożarniczej przyszła w momencie dla nas decydującym przedewszystkiem dlatego, że na stanowiskach kierowniczych poszczególnych władz samorządowych staneli ludzie nie skostniali w formach urzędowych, ale ujmujący wszelkie zagadnienia z punktu życiowego i praktycznego, licząc się z miejscowemi warunkami i możliwościami. Twierdzę na zasadzie tego, że ci ludzie są właśnie tym decydującym czynnikiem, gdyż bez nich nie mogłoby się dokonać żadne poruszenie, czy przemiana z uwagi, że są to sternicy tej dziedziny życia społecznego".

W artykule „Znaczenie mund ru strażackiego" podkreślono ważność dla Korporacji Strażackiej uniformu, który jest symbolem naszej ideologji, dyktującej nam bezinteresowną ofiarną służbę, nieraz w ciężkich chwilach, tudzież jest legitymacją zewnętrzną, mocą której mianowani jesteśmy zaszczytnem nazwiskiem „strażaka". Mundur ten pokrywa różnicę stanu i zawodu, zaś noszącym go w korporacji udziela jednakowych praw i przywilejów i zmusza do dobrowolnego posłuchu hierarchji strażackiej

Nie codziennie przywdziewa się mundur, ale w dnie nadzwyczajne, to też jako szata uroczystościowa, a nie powszednia powinna być otoczona bezgranicznym szacunkiem strażaka, aby temsamem wzbudzić szacunek u innych osób, stojących poza nami. Nie wolno nam go splamić niehonorowym czynem, gdyż przez to strażak sam siebie zasądza na przestępcę i pozbawia szczytnych haseł.

Oprócz poszanowania moralnego, strażak powinien dbać niezwykle o zewnętrzny wygląd munduru, a przedewszystkiem o czystość. Wszelkie świecidełka z reguły nie mogą mieć miejsca, gdyż one obniżają wartość munduru i narażają nas na pośmiewisko. Plamy i dziury na mundurze są odzwierciadleniem nieporządku i dlatego strażak winien dbać o swój mundur więcej, niźli o codzienny cywilny strój, aby nie był posądzony o niedbalstwo, oraz przez to nie naraził tysiące bratnich mu Druhów na takie same przykre uznanie. Brak guzików i nieszczelnie zapięty kołnierz rdzą pokryty topór nie wykazują zubożałości, lecz rozwięzłość i rozpanoszone niedbalstwo, tak u posiadacza, jak również i u Komendy Straży.

Zbliża się okres występów, gdzie strażak musi pokazać się nazewnątrz, przeto każdy, noszący mundur, zbada, czy nie wymaga poprawki, oczyszczenia lub odnowienia. Aczkolwiek jesteśmy ubodzy, starajmy się zawsze pamiętać o przysłowiu „UBOGO LECZ CHĘDOGO", aby pośród otoczenia nasz mundur stale miał poszanowanie i wzbudzał odpowiedni szacunek".

Bilczewski Eugenjusz w nadesłanym artykule dorzuca garść uwag, dotyczących reorganizacji ustroju Straży Pożarnych. W trosce o podniesienie sprawności autor wypowiada pogląd że „aby straże naprawdę odpowiadały swemu celowi, podnieść należy stan wyszkolenia. By zaś dojść do tego, należałoby mojem zdaniem znieść stanowisko prezesów, a naczelnika, odpowiedzialnego za straż, mianować. Naczelnikiem może być tylko człowiek fachowy, który prócz kursów, sam dalej w dziedzinie pożarnictwa się kształci.

Zaprowadźmy funkcje straży. Dowódca oddziału może sprawować funkcję naczelnika. Na podstawie zaś odbytych kursów i oceny jego pracy w Straży awansować może na wniosek naczelnika rejonu, czy oficera inspekcyjnego, na podnaczelnika i naczelnika. Tak samo i z resztą oficerów i podoficerów Straży. Mandat trwałby kilka lat z prawem ponownej nominacji. Przez nominację oficerów fachowców zyska organizacja na sprężystości i wyszkoleniu. A to jest naszem przykazaniem". W części urzędowej przytoczona jest instrukcja o organizacji obrony przeciwpowodziowej, oraz wykaz odznaczonych. Korespondencje zamykają treść numeru.

Wykaz zasiłków

przyznanych Strażom Pożarnym z Woj. Kieleckiego, przez P. Z. U. W. w 1928 r.

Pow. będziński

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 13.568,55
Będzin	„ 40,000,—
Łosień	„ 620,—
Tąpkowice	„ 340,—
Wymysłów	„ 382,40
Góra - Siewierska	„ 600,—
Twardowice	„ 460,—
Wojkowice - Komorne	„ 150,—
Józefów	„ 440,—
Warężyn	„ 248,70
Grodziec	„ 244,—
Wojkowice - Komorne	„ 4.000,—
Ząbkowice	„ 421,—
	zł. 25,474,65

Pow. częstochowski

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 21.311,20
Kuźnica Marjanowa	„ 340,—
Biskupice	„ 420,—
Bolesławów	„ 193,20
Janów	„ 113,80
Kocin	„ 340,—
Zwierzyniec	„ 400,—
Zagórze	„ 1.633,60
Albertów	„ 340,—
Iwanowice	„ 340,—
Libidza	„ 500,—
Małusy Wielkie	„ 500,—
Wilkowiecko	„ 129,70
	zł. 26.561,50

Pow. iłżecki

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 2.030,—
Wąchock	„ 480,—
Przedmieście Bliższe	„ 223,95
	zł. 2.74[illegible],95

Pow. jędrzejowski

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 4.184,20
Opatkowice	„ 500,—
Brzegi	„ 520,—
Deszno	„ 309,20
Lipa	„ 450,—
Mierzwin	„ 185,40
Słaboszowice	„ 470,—
Tarnawa	„ 500,—
Tur Dolny	„ 520,—
Wola Tesserowa	„ 480,—
Wrocieryż	„ 470,—
Seminarjum Nauczycielskie	„ 511,—
Jaronowice	„ 309,20
Dębska Wola	„ 430,—
Morsko	„ 252,30
	zł. 10.091,30

Pow. kielecki

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 10.246,—
Goźdź	„ 500,—
Podz. Chęcin. Szk. Roln.	„ 1.595,—
Suchedniów Wschodni	„ 400,—
Kielce	„ 3.000,—
Wzdół	„ 500,—
	zł. 16.241,—

Pow. konecki

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 3.384,80
„Malcy" ze Skarżyska	„ 840,—
Końskie	„ 6.000,—
Skotniki	„ 300,—
	zł. 10.524,80

Pow. kozienicki

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 3.954,70
Bobrowniki	„ 470,—
Sieciechów	„ 531,80
Klików	„ 500,—
Wojszyn	„ 340,—
Ursynów	„ 340,—
	zł. 6.136,50

Pow. miechowski

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 11,853,60
Jeżówka	„ 480,—
Książ Wielki	„ 520,—
Łuczyce	„ 470,—
Nieszków	„ 520,—
Racławice	„ 340,—
Rzeżuśnia	„ 420,—
Trzebienice	„ 400,—
Słomniki	„ 5,000,—
Bukowska Wola	„ 261,—
Janowice	„ 480,—
Łyszkowice	„ 161,—
Posądza	„ 244,80
Stogniowice	„ 300,—
Sulisławice	„ 300,—
Zembocin	„ 440,—
	zł. 22,190,40

Pow. olkuski

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 12.833,30
Gołaczewy	„ 470,—
Chrzęstowski	„ 450,—
Pilica	„ 5.000,—
Sierbowice	„ 340,—
Łany Wielkie	„ 430,—
Przybysławice	„ 430,—
Sułoszowa	„ 211,—
Wielmoża	„ 211,—
Wierzbica	„ 212 60
	zł. 20.587,90

Pow. opatowski

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 8.570,—
Janik	„ 480,—
Piotrowice	„ 420,—
Bogorja	„ 144,20
Janowice	„ 380,—
Lasocin	„ 166,80
	zł. 10.161,—

Pow. opoczyński

Od 1 stycznia do 15 września	zł. 5.062,60
Kamienna - Wola	„ 340,—
Odrzywół	„ 624,10
Smogorzew	„ 250,—
Białaczew	„ 170,—
Brudzewice	„ 340,—
Drzewica	„ 170,—
Gielniów	„ 450,—
Mniszków	„ 547,70
Przysucha	„ 170,—
Rudzice	„ 170,—
Skórkowice	„ 170,—
Smardzewice	„ 170,—
Studziana	„ 170,—
Sulgostów	„ 250,—
Klwów	„ 460,—
Petrykozy	„ 500,—
Sady	„ 300,—
Zameczek	„ 527,20
Dylowo	„ 530,—
Dzbenin	„ 129,70
Kunin	„ 460,—
Białobrzegi	„ 460,—
Krzczonów	„ 450,—
Machory	„ 490,—
Rozwady	„ 400,—
	zł. 13.761,30

Pow. pińczowski

Od 1 stycznia do 15 września	zł.	3.816,10
Robin	„	290,—
Książnice Wielkie	„	340,—
Chruszczyna Wielka	„	450,—
Podłęże	„	450,—
Rosiejów	„	450,—
Skorczów	„	400,—
Wojsławice	„	450.—
Koszyce	„	308,50
Młodzowy	„	165,—
	zł.	7.119,60

Pow. radomski

Od 1 stycznia do 15 września	zł.	5.577,20
Kaszew	„	56,75
Radom	„	275,—
Zastronie	„	309,20
Bardzice	„	420,—
Bartodzieje	„	265,80
Białobrzegi	„	402,—
Broniów	„	420,—
Jedlnia - Letnisko	„	470,—
Lisów	„	250,—
Łączany	„	420,—
Piec	„	455,20
Podkanna	„	144,20
Radzanów	„	240,—
Ruda - Wielka	„	340,—
Słupica	„	470,—
Sucha	„	165,—
Wieniawa	„	216,30
Bukówna	„	450,—
Jeżowa - Wola	„	340,—
Domaniów	„	294,70
Modrzejowice	„	165,—
	zł.	12.146,35

Pow. sandomierski

Od 1 stycznia do 15 września	zł.	14.959,60
Zakrzów	„	470,—
Dwikozy	„	151,95
Śmiechowice	„	480,—
Wysiadłów	„	500,—
Klimontów	„	500,—
Smerdynia	„	500,—
Kłoda	„	480,—
Ossala	„	469,70
	zł.	18.511,25

Pow. stopnicki

Od 1 stycznia do 15 września	zł.	4.090,20
Gnojno	„	620,—
Koniemłoty	„	470,—
Kurozwęki	„	720,—
	zł.	5.900,20

Pow. włoszczowski

Od 1 stycznia do 15 września	zł.	2.383,90
Dzibice	„	420,—
Rzewuszyce	„	470,—
Szczekociny	„	5.000,—
Sprowa	„	440,—
	zł.	8.713,90

Pow. zawierciański

Od 1 stycznia do 15 września	zł.	5.266,50
Markowice	„	434,—
Niwki	„	217 20
Rudniki	„	144,20
Kromołów	„	460,—
Mrzygłów	„	460,—
Mrzygłódka	„	460,—
Sadowie	„	350,—
Pińczyce	„	440,—
Łośnice	„	440,—
	zł	8.671,90

ZESTAWIENIE:

Kolejność obecna	Kolejność poprzednia	OKRĄG	Przyznano zasiłku zł.
1	1	Częstochowski	26.561,50
2	3	Będziński	25.474,65
3	5	Miechowski	22.190,40
4	4	Olkuski	20.587,90
5	2	Sandomierski	18.511,25
6	6	Kielecki	16.241,—
7	10	Opoczyński	13 761,30
9	8	Radomski	12.146,35
9	15	Konecki	10 524,80
10	7	Opatowski	10.161,—
11	11	Jędrzejowski	10.091,30
12	16	Włoszczowski	8.713,90
13	9	Zawierciański	8.671,90
14	14	Pińczowski	7.119,60
15	13	Kozienicki	6.136,50
16	12	Buski (stopn.)	5.900,20
17	17	Wierzbnik (iłżecki)	2.743,95
			225.537,50

Z działalności naszych Straży Pożarnych.

Straż w Starokrzepicach.

Dnia 27 listopada 1928 r. o godz. 19-ej min. 30 została zaalarmowana Straż Pożarna w Starokrzepicach. Pożar wybuchł we wsi Wichrów, leżącej na Śląsku niemieckim, a odległej od wsi Starokrzepice o 3 klm. Już po upływie 8 minut od chwili zaalarmowania, Straż pożarna ze Starokrzepic wyjechała na miejsce pożaru z dwoma sikawkami i dwoma beczkowozami.

Po przybyciu na granicę polsko-niemiecką okazało się niemożliwem przebyć granicę z większą sikawką z powodu głębokiego rowu, wobec czego musieliśmy zrezygnować z przeprowadzenia dużej sikawki, natomiast udało się nam, choć z wielkim trudem, przeprowadzić mniejszą, oraz dwa beczkowozy. O godz. 18-ej przybyliśmy na miejsce pożaru do Wichrowa. Okazało się, że palą się trzy budynki. Nasza Straż przybyła jako druga. Na miejscu pożaru pracowała tylko Straż miejscowa w sile jednej sikawki. Natychmiast zajęliśmy się gaszeniem jednego z płonących budynków.

Akcja nasza była utrudniona z powodu braku wody, wobec czego zorganizowaliśmy dowóz wody w beczkowozach. W przerwach w dowozie, wodę czerpaliśmy ze studni, znajdującej się tuż przy miejscu pożaru. Przybycie naszej Straży zrobiło bardzo dobre wrażenie, tak, że dawało się słyszeć głosy, jak np „Godomy na Polaków, a to dobry naród i t. p."

Przybyły na miejsce pożaru wachmistrz policji napędzał ludność miejscową, aby nam pomagała w akcji gaszenia, ponieważ miejscowa ludność zachowywała się biernie, przypatrując się zdala. Mówił im, że to wstyd, aby polska Straż sama pracowała. Przybyłe na miejsce pożaru inne Straże pożarne niemieckie były bezczynne z powodu braku wody. Nasza straż pracowała bez przerwy, dzięki dowożeniu wody w beczkowozach.

Po ugaszeniu ognia wachmistrz policji złożył podziękowanie komendantowi naszej Straży p. Janowi Krajewskiemu od mieszkańców wsi Wichrowa za udzieloną pomoc.

Gdyśmy już wracali, miejscowa ludność z sołtysem na czele zaprosiła naszą Straż do gospody, gdzie podejmowano nas serdecznie i gościnnie.

Akcję ukończyliśmy o godz. 22-ej. Straż nasza pracowała w sile 22 ludzi.

Starokrzepice, 29/11 1928 r.

Naczelnik Straży *J. Krajewski.*

Sekretarz *Rudolf Kania.*

Czy niema na to rady?

W maju 1927 roku w Chlewiskach pow. Koneckiego została zorganizowana Ochotnicza Straż Pożarna. W 1927 r. gmina Chlewiska dała na zorganizowanie Straży 435 zł. W początku 1928 r. była zmiana rady gminnej i ta już nic nie uchwaliła dla straży. Czy gmina nie powinna subsydjować straży i płacić a konie wzięte przez straż do pożaru? Przy jednym pożarze w Smagowie 23 maja ub. r. straż miała straty 113 zł. w narzędziach, wężach i umundurowaniu, również nic nie dostała od gminy tytułem odszkodowania. P. Z. U W. przysłało za ten pożar list pochwalny i 200 zł. na beczkowozy, a gmina, motywując, że niema gotówki, radzi, żeby poczekać do jesieni.

Przeszło lato, przeszła jesień i zima, a gmina nawet w budżecie na 1929 r. nieprzewidziała grosza dla straży. Ale straż nie upada na duchu. Urządza loterję, kwestę — kwiatek i na 1 stycznia 1929 r. ma dzięki Bogu trochę narzędzi, które zdobyła własnemi siłami i żebraniną. Dokąd że to strażactwo w Polsce będzie żebrać i kiedy będzie miało opiekę nad sobą?

Mając narzędzia i potrzebując remizy Zarząd Straży zwrócił się do Urzędu Gminy w Chlewiskach o pomoc i wyznaczenie placu, na którym by remizę można było pobudować. Rada gminna zbyła to milczeniem. Straż, nie mając gdzie się podziać z narzędziami i rekwizytami, zwróciła się do Administracji „Elibora“ w Chlewiskach i ta czasowo dała przytułek na narzędzia.

Nie mając placu, Zarząd Straży zwrócił się znowu do Administracji „Elibora“ i znowóż Administracja dała kawałek placu i część materjału na budowę remizy. Na tym placu buduje Gimn. Tow. „Sokół“ salę na ćwiczenia i teatr, więc po porozumieniu się Zarządów Straży i Sokoła miało się wybudować budynek wspólnemi siłami. To znowóż niektórzy członkowie Rady Gminnej przeszkadzają, żeby nie budować razem, lecz oddzielnie, lub z Domem Ludowym. A o pomocy materjalnej nie myślą wcale. Podziwiać należy taktykę Rady Gminnej, która tylko utrudnia.

Wobec powyższego zwracamy się do miarodajnych władz o użycie wpływu na tak mało uspołecznioną Gminę i wzięcie Strażactwa polskiego pod swoją opiekę.

Zastępca Naczelnika Ochotniczej
Straży Pożarnej w Chlewiskach
Wincenty Chiberski.

Zaproszenie do Anglji.

Zarząd Głównego Związku otrzymał niezwykle serdeczne zaproszenie na 27-mą doroczną konferencję Związków Zawodowych Straży Pożarnych w Anglji. Konferencja odbędzie się w dniach 15, 16 i 17 maja r. b. w Londynie. Rada Zarządzająca Związku zaprasza bardzo serdecznie przedstawicieli Głównego Związku, aby zechcieli przybyć na konferencję w celu zacieśnienia węzłów przyjaźni między strażactwem Anglji i Polski.

Podziękowanie od przedstawiciela strażactwa angielskiego.

P. H. Johnson, uczestnik konkursów Turyńskich i sędzia konkursowy, odznaczony przez Główny Związek „medalem zasługi”, nadesłał do Głównego Związku pismo z serdecznem podziękowaniem za tak wysokie odznaczenie. P. H. Johnson wyraża w piśmie tem przekonanie, że jeżeli ćwiczenia straży polskich stoją na takim poziomie jak Straży Łódzkiej, to Naród i Państwo Polskie mogą być dumni ze swoich straży pożarnych. Strażom naszym przesyła p. H. Johnson serdeczne pozdrowienia.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Okólnik Nr. 61.

Regulamin zawodów

Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego.

§ 1. Celem zawodów jest porównanie stanu wyszkolenia Straży, orjentacji dowództwa, zademonstrowanie społeczeństwa stanu i wysiłków prac nad wyszkoleniem Straży i propaganda idei pożarniczej.

§ 2. W zawodach mogą uczestniczyć tylko Straże Pożarne należące do Związku Straży Pożarnych.

§ 3. Do zawodów nie mogą być dopuszczeni strażacy nieubezpieczeni w Kasie Strażackiej, lub innym Zakładzie Ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków.

§ 4. Zawody dzielą się na zespołowe i jednostkowe

Zawody zespołowe.

A. Organizacja.

§ 5. W zawodach zespołowych biorą udział drużyny strażackie w składzie 16 strażaków i dowódcy, oraz ewentualnie 1 lub 2 strażaków rezerwowych. Straże grupy IV-ej, liczące nie więcej niż 25 członków czynnych, mogą brać udział w zawodach w składzie 12 strażaków i dowódcy.

§ 6. Dowódcą drużyny ćwiczebnej może być tylko Naczelnik straży, lub jego Zastępca.

Na prowadzenie drużyny ćwiczebnej przez innego oficera straży winna straż uzyskać zezwolenie Związku, organizującego Zjazd.

§ 7. Ustala się podział straży, stających do zawodów, na 4 grupy. Do grupy I-szej zalicza się: a) straże zawodowe i pogotowia zawodowe straży ochotniczych w miastach wydzielonych.

Do grupy II-ej ochotnicze straże miast wydzielonych, oraz fabryczne i zakładów przemysłowych z terenu gmin miejskich.

Do grupy III-ej ochotnicze straże małych miast i osad, posiadających wspinalnie, oraz straże fabryczne i zakładów przemysłowych z terenu gmin wiejskich.

Do grupy IV-ej straże pożarne ochotnicze wiejskie (wsi i osad nieposiadających wspinalni).

Uwaga: Do kategorji straży fabrycznych i zakładów przemysłowych należą te straże, które istnieją przy fabrykach, kopalniach i zakładach przemysłowych, bez względu na to jakiemi statutami się rządzą.

§ 8. Podział na powyższe grupy przeprowadza corocznie na terenie Województwa, na wniosek Okręgów, Zarząd Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych, którego decyzja pod tym względem jest bezapelacyjna.

Przydział Straży Pożarnych kolejowych i wojskowych, (należących do Związku), do poszczególnych grup przeprowadza Związek Wojewódzki, w porozumieniu z Dyrekcją Kolei i Władzami wojskowemi, na podstawie taboru, jakim straż rozporządza, oraz na podstawie warunków lokalnych, w jakich dana straż pracuje.

§ 9. Straż staje do zawodów w tej grupie, do której jest przydzielona. Straże mają prawo ubiegać się o zaliczenie ich do grupy bezpośrednio wyższej.

§ 10. Zawody zespołowe bywają: rejonowe, okręgowe, wojewódzkie, ogólno-państwowe i międzynarodowe.

§ 11. W zawodach rejonowych biorą udział wszystkie straże grupy IV ej z danego rejonu.

§ 12. W zawodach okręgowych biorą udział te Straże, które uzyskały pierwsze miejsca na zawodach rejonowych.

Ilość wyróżnionych na zawodach rejonowych Straży, uprawniającą do stawania do zawodów okręgowych, określa Zarząd Związku Okręgowego w zależności od miejscowych warunków.

O ile dwie Straże uzyskały jednakową ilość punktów na zawodach rejonowych to obie mają prawo stawać do zawodów okręgowych.

§ 13. W zawodach okręgowych biorą ponadto udział wszystkie straże II i III grupy z terenu Okręgu, o ile liczba, stających do zawodów, wynosi conajmniej dwie.

§ 14. W zawodach wojewódzkich biorą udział te straże grupy II, III i IV, które uzyskały pierwsze miejsce w swoich grupach na zawodach okręgowych, dalej wszystkie straże I-szej grupy z terenu Województwa, o ile liczba stających do zawodów wynosi conajmniej dwie, wreszcie te straże II i III grupy, które nie mogły stawać do zawodów okręgowych z powodu braku konkurencji.

§ 15. W zawodach ogólno-państwowych biorą udział straże, które uzyskały pierwsze miejsce w swoich grupach w zawodach wojewódzkich.

W zawodach międzynarodowych biorą udział drużyny, wyznaczone przez Zarząd Gł. Związku na wniosek Komisji Technicznej, jako drużyny reprezentacyjne.

§ 16. Straże, mające prawo i zamiar wziąć udział w zawodach, winny najpóźniej na dwa (2) tygodnie przed terminem Zjazdu zgłosić drogą służbową swój udział do Zarządu Związku, organizującego Zjazd.

§ 17. Związek, organizujący Zjazd winien przygotować odpowiedni teren do ćwiczeń, oraz wszelkie potrzebne do ćwiczeń narzędzia.

Boisko ćwiczebne winno być wyraźnie odgraniczone od reszty terenu i tak ogrodzone, aby publiczność nie miała nań wstępu.

Za stan przygotowanych narzędzi i stopień odpowiadania ich wymogom bezpieczeństwa Zarząd Związku, organizującego Zjazd, ponosi całkowitą odpowiedzialność.

§ 18. Przed ukończeniem zawodów zwłaszcza ćwiczącym nie wolno używać napojów alkoholowych.

§ 19. Drużyny, nie mające prawa stawać do zawodów, lub delegaci straży mogą być obecni w charakterze obserwatorów.

§ 20. W drużynach, które oczekują na rozpoczęcie ćwiczeń, lub je ukończyły, wolno dać „w miejscu rozejść się!" z warunkiem jednak, że nie wolno opuszczać boiska bez zezwolenia Naczelnika Zjazdu.

§ 21. Straże, stające do zawodów, muszą wykonać wszystkie ćwiczenia, objęte programem zawodów dla danej grupy straży w przepisanej kolejności.

§ 22. Ćwiczenia na zawodach dzielą się na: a) ćwiczenia szkolne; b) ćwiczenia taktyczne.

§ 23. Ćwiczenia szkolne polegają na sprawieniu poszczególnych narzędzi, lub grup narzędzi przez przydzieloną do nich przez dowódcę drużyny obsługę, na komendę dowódcy, w sposób ściśle przepisany instrukcjami do ćwiczeń jednak bez temp. Bez przepisowej komendy nie wolno wykonywać żadnych ruchów nawet przy przynoszeniu i odnoszeniu narzędzi.

§ 24. Ćwiczenia taktyczne polegają na alarmie straży, rozwiązaniu wylosowanego zadania i powrocie do remizy. Ćwiczenia odbywają się bez wody.

§ 25. Dowódca drużyny przy wszystkich ćwiczeniach podaje komendy z jednego miejsca, obranego przez siebie, a widocznego dla Sądu Konkursowego.

Komendy przy ćwiczeniach szkolnych winny być głosowe, a przy ćwiczeniach taktycznych mogą być tonowe, lub gestowe, według zatwierdzonych sygnałów. Dowódca drużyny po wykonaniu przez nią każdego ćwiczenia podaje Sądowi hasło „gotowe!" Sędziowie zaś zatrzymują sekundomierze, o ile ćwiczenie stosownie do instrukcji jest rzeczywiście ukończone.

§ 26. Drużyna ćwicząca po ukończeniu ćwiczeń winna złożyć narzędzia na poprzednie miejsca, drużyna zaś następna przed przystąpieniem do ćwiczeń i zameldowaniem się Przewodniczącemu Sądu winna sprawdzić ich stan.

B. Program zawodów zespołowych.

§ 27. Program ćwiczeń dla grupy I-szej w opracowaniu przez Główny Związek.

§ 28. Ćwiczenia szkolne dla straży grupy II-ej obejmują:

a) musztra: zbiórka w dwuszeregu, odliczania kolejno i do dwóch, w prawo zwrot, w tył zwrot, w lewo zwrot, w tył zwrot, w czwórki w prawo zwrot, marsz, aż do wykonania i pokrycia szeregów, kierunek w tył na prawo, dwójki w tył, w czwórki wprzód, w lewo zwrot, w tył zwrot, kierunek na prawo, w prawo zwrot, kierunek na lewo, w dwuszereg w lewo front, stój, rozejść się.

b) sprawienie sikawki przenośnej motorowej z ułożeniem linji wężowej poziomej z 4-ch odcinków węży tłocznych po 15 mtr. Każdy z trójnikiem i łącznikami zczepnymi. Dwa odcinki ze zwijadła, drugie zaś dwa z kręgów.

Uwaga: Przy zwijaniu linji tłocznej wężowej obowiązuje rozczepianie łączników i wylanie wody z każdego odcinka oddzielnie.

c) sprawienie drabiny trzyprzęsłowej, rozsuwanej (francuskiej) na całą wysokość, opartej o ścianę z wejściem strażaka na szczyt, zaczepieniem zatrzaśnika o ostatni szczebel i wyrzuceniem obu rąk w bok.

d) sprawienie przyrządu ratunkowego Höniga i uratowanie trzech ludzi z III piętra wspinalni.

e) sprawienie 6 drabin hakowych sposobem łańcuchowym po dwóch pionach okien do III piętra i powrót.

Ogólny czas na wykonanie ćwiczeń szkolnych podany będzie w tabeli.

§ 29. Ćwiczenia szkolne dla straży grupy III-ej obejmują:

a) musztra: zbiórka w dwuszeregu, odliczanie kolejne i do dwóch, w prawo zwrot, w tył zwrot, w lewo zwrot,

w tył zwrot, w czwórki w prawo zwrot, marsz, aż do wyrównania i pokrycia szeregów, kierunek w tył na prawo, dwójki w tył, czwórki w przód, w lewo zwrot, w tył zwrot, kierunek na prawo, w prawo zwrot, kierunek na lewo, w dwuszereg w lewo front, stój, rozejść się.

b) sprawienie sikawki przenośnej ręcznej z ułożeniem linji wężowej poziomej z 4-ch odcinków węża tłocznego po 15 mtr. każdy, z trójnikiem i łącznikami zczepnymi. Dwa odcinki rozwijane ze zwijadła, drugie zaś 2 z kręgów.

Uwaga. Przy zwijaniu tłocznej linji wężowej obowiązuje rozczepianie łączników i wylanie wody z każdego odcinka oddzielnie.

c) sprawienie drabiny Szczerbowskiego jako zestawianej na całą wysokość, przystawionej wierzchołkiem do wspinalni, z wejściem po niej strażaka, zaczepieniem się zatrzaśnikiem o ostatni szczebel i wyrzuceniem rąk w bok.

d) sprawienie 4-ch drabin hakowych po 2 pionach okien, sposobem łańcuchowym do II piętra wspinalni i powrót.

e) wejście 2 strażaków po 1 hakówce na II piętro, uratowanie jednego człowieka przy pomocy linki i pasa ratunkowego, poczem samowyratowanie się 1-go z ratowników po lince na zatrzaśniku, oraz zejście drugiego z hakówką na ziemię.

Ogólny czas wykonania ćwiczeń szkolnych dla grupy III-ej podany będzie w tabeli.

§ 30. Ćwiczenia szkolne dla straży grupy IV-ej obejmują:

a) musztra: zbiórka w dwuszeregu, odliczanie kolejne i do dwóch, w prawo zwrot, w tył zwrot, w lewo zwrot, w tył zwrot, w czwórki w prawo zwrot, marsz, aż do wyrównania i pokrycia szeregów, kierunek w tył na prawo, dwójki w tył, w czwórki w przód, w lewo zwrot, w tył zwrot, kierunek na prawo, w prawo zwrot, kierunek na lewo, w dwuszereg w lewo front, stój, rozejść się.

b) równoczesne sprawienie 2 drabin przystawnych ciężkich, z wejściem strażaków na szczyt, zaczepieniem się zatrzaśnikiem o ostatni szczebel i wyrzuceniem rąk w bok.

c) sprawienie drabiny Szczerbowskiego w piramidę z wejściem strażaka na szczyt, okrakiem i wyrzuceniem rąk w bok.

d) równoczesne sprawienie 2 bosaków lekkich i jednego ciężkiego.

e) sprawienie sikawki przenośnej z ułożeniem linji wężowej z trzech odcinków węża tłocznego po 15 mtr. każdy z łącznikami zczepnymi, 1 odcinek ze zwijadła i 2 z kręgów.

f) sprawienie łańcucha wodnego na parter przy udziale całej drużyny ćwiczebnej z markowanem podaniem wody przez całą długość łańcucha.

g) ćwiczenia z 2 tłumnicami na dachu budynku parterowego przy użyciu 2 wiaderek i drabiny przystawnej ciężkiej z wejściem po niej na dach 2 strażaków z tłumnicami.

Przy zwijaniu tłocznej linji wężowej obowiązuje rozczepianie łączników i wylanie wody z każdego odcinka oddzielnie.

Ogólny czas wykonania ćwiczeń szkolnych dla grupy IV-ej podany będzie w tabeli.

§ 31. Temat zadania taktycznego dla grupy II-ej ma być wzięty ze stosunków miejskich, dla grupy III-ej — ze stosunków małomiejskich, a dla grupy IV-ej — ze stosunków wiejskich.

Zadania taktyczne odbywają się po ukończeniu ćwiczeń szkolnych przez wszystkie straże.

Zadania taktyczne Sąd winien wyjaśnić przy meldowaniu się dowódcy do ćwiczeń taktycznych.

Czas namysłu i wyjaśnień nie zalicza się do czasu rozwiązywania zadania taktycznego i nie może przekroczyć 3 minut.

§ 32. Ćwiczenia taktyczne dla straży grupy II-ej obejmują:

Rozwiązanie wylosowanego zadania taktycznego z zastosowaniem: a) meldunku o gotowości do zawodów, b) alarmu drużyny ustawionej w uzbrojeniu bojowem w dwuszeregu w odległości 30 metr. od narzędzi, c) uruchomienia motoru pogotowia samochodowego, na którem znajduje się sikawka motorowa przenośna, przyczepna, lub zmontowana na stałe z odpowiednią ilością węży, drabina rozsuwana, 4 hakówki i przyrząd ratunkowy Höniga, d) dojazdu wymienionym wozem na wyznaczone na boisku miejsce, odległe nie mniej niż 100 mtr. od miejsca postoju, e) sprawienie sikawki motorowej na dwa prądy, f) sprawienie drabiny rozsuwanej i 3 hakówek sposobem łańcuchowym do III piętra wspinalni, g) wejścia jednego prądownika po drabinie rozsuwanej, drugiego po hakówkach i 2 ratowników po 1-ej hakówce na III piętr wspinalni, h) sprawienia przyrządu ratunkowego Höniga i uratowanie nim 2-ch ludzi z III piętra wspinalni, i) powrotu ratowników i prądowników na dół i zwinięcia taboru, j) odjazdu do remizy, k) zbiórki w dwuszeregu przed remizą i złożenia raportu Sądowi o ukończeniu przez dowódcę bez przyprowadzenia przed Sąd drużyny.

Uwaga. W celu rozgrzania motoru dla łatwiejszego puszczenia w ruch przy pompach przenośnych, lub przyczepnych dopuszczalne jest zapalenie motorów zaraz po sygnale alarmowym do rozpoczęcia ćwiczeń, jednak z chwilą zatrzymania się na boisku, motory pomp muszą być zgaszone, poczem zapalone ponownie.

§ 33. Ćwiczenia taktyczne dla straży grupy III-ej obejmują:

Rozwiązanie wylosowanego zadania taktycznego z zastosowaniem: a) meldunku o gotowości do zawodów, b) alarmu drużyny ustawionej w uzbrojeniu bojowem w dwuszeregu w odległości 30 mtr. od narzędzi, c) założenia pary koni do wozu pogotowia, na którym znajduje się sikawka przenośna, z trójnikiem i odpowiednim zapasem węży, drabina Szczerbowskiego, 2 drabiny hakowe, d) dojazdu wymienionym wozem na wyznaczone na boisku miejsce, odległe nie mniej jak 100 mtr. od miejsca postoju, e) zdjęcia narzędzi z wozu i ustawienia ich we właściwych miejscach, f) sprawienia drabiny Szczerbowskiego, oraz 2 hakówek do II piętra wspinalni i sprawienia sikawki na dwa prądy, g) wejścia jednego prądownika po drabinie, a drugiego po hakówce na II piętro wspinalni, h) zejścia prądowników na ziemię i zwinięcia taboru, i) odjazdu do remizy, j) wyłożenia koni, k) zbiórki w dwuszeregu przed remizą i złożenia raportu Sądowi o ukończeniu przez dowódcę bez przyprowadzenia przed Sąd drużyny.

§ 34. Ćwiczenia taktyczne dla straży grupy IVej obejmują:

Rozwiązanie wylowanego zadania taktycznego z zastosowaniem: a) meldunku o gotowości do zawodów, b) alarmu drużyny ustawionej w uzbrojeniu bojowem w dwuszeregu w odległości 30 mtr. od narzędzi, c) założenia pary koni do wozu pogotowia, na którym znajduje się sikawka przenośna, bosaki, drabina Szczerbowskiego, tłumnice i wiadro, d) dojazdu wymienionym wozem na wyznaczone na boisku miejsce, odległe nie mniej niż 100 mtr od miejsca postoju, e) zdjęcia narzędzi z wozu i ustawienia ich w miejscach właściwych, f) sprawienia sikawki przenośnej z linją wężową, g) sprawienia drabiny drążkowej, h) sprawienia drabin przystawnych i bosaków, i) wejścia prądownika na drabinę drążkową, oraz 2 strażaków z tłumnicami po drabinie przystawnej na dach, j) zejścia prądownika na ziemię i zwinięcia taboru, k) odjazdu do remizy, l) wyłożenia koni, ł) zbiórki w dwuszeregu przed remizą i złożenia raportu Sądowi o ukończeniu przez dowódcę bez przyprowadzenia przed Sąd drużyny.

§ 35. Do zadań taktycznych należy przygotować: a) chorągiewki czorwone (ogień), czarne (dym), żółte (łatwo palne materjały), białe (ludzie w niebezpieczeństwie), niebieskie (zwierzęta w niebezpieczeństwie), b) cembrowinę przenośną imitującą studnię, c) płachtę oznaczającą sadzawkę, d) strzałkę na przenośnym postumencie do oznaczenia kierunku wiatru, e) budynki stałe, f) zadanie taktyczne na kartonach do losowania.

C. Sąd Konkursowy.

§ 36. Związek Wojewódzki najpóźniej do dnia 1-go czerwca sporządzi wykaz osób przeznaczonych do objęcia obowiązków członków Sądów Konkursowych na zawodach rejonowych i okręgowych.

W wykazach tych pomieszczeni być mogą tylko członkowie Związku gruntownie zaznajomieni z instrukcjami do ćwiczeń i regulaminem zawodów wykazujących praktyczną znajomość ćwiczeń, zasad dowodzenia i taktyki pożarnej.

§ 37. Kandydaci na Sędziów Konkursowych winni uczestniczyć w konferencjach, które przed rozpoczęciem sezonu ćwiczebnego zorganizuje Związek Wojewódzki Zespół członków Sądu Konkursowego na poszczególne zawody ustalać będzie Zarząd Związku, organizującego Zjazd, z pośród osób zamieszczonych w powyższych wykazach.

Djety i koszty podróży członków Sądu pokrywa Związek, organizujący zawody, który bezpośrednio zaprasza członków Sądu.

§ 38. Sąd Konkursowy składa się na zawodach rejonowych i okręgowych conajmniej z trzech, zaś na pozostałych — conajmniej z pięciu członków. W razie, gdy przewidziane są jednoczesne ćwiczenia różnych grup straży, na zawodach czynne są dwa, ewentualnie trzy komplety sędziowskie.

§ 39. Członkiem Sądu Konkursowego na zawodach rejonowych, okręgowych i wojewódzkich nie może być osoba z terenu, z którego straże biorą udział w zawodach.

Jako teren rozumieć należy: dla zawodów rejonowych — dany rejon, dla okręgowych — dany okrąg, dla wojewódzkich — dane województwo.

§ 40. W razie nieprzybycia zaproszonych przez Związek członków Sądu Konkursowego, Naczelnik Zjazdu w porozumieniu z prezesem Związku, organizującego Zjazd, kompletuje Sąd z osób obecnych i nie zainteresowanych w zawodach.

Zmiana ta winna być uwidoczniona w protokule Zjazdu

§ 41. Członkowie Sądu Konkursowego wybierają z pośród siebie przewodniczącego i sekretarza, oraz odbywają przed zawodami konferencję porozumiewawczą z prezesem i oficerem inspekcyjnym Związku, organizującego Zjazd, na której ustalają swój stosunek do lokalnych warunków, omawiają szczegóły zawodów i rozstrzygają nasuwające się wątpliwości.

Członkowie Sądu obowiązani są ściśle ustosować się do instrukcji i niniejszego regulaminu.

§ 42. Z chwilą otrąbienia rozpoczęcia zawodów, aż do chwili otrąbienia ich zakończenia, lub przerwy, Sąd Konkursowy, reprezentowany przez swego przewodniczącego, jest na boisku jedyną władzą w zakresie ćwiczeń, której podporządkować się winni wszyscy obecni na boisku.

§ 43. Do utrzymania w czasie zawodów porządku na boisku ćwiczebnem Związek, organizujący Zjazd, przydziela każdemu Sądowi Konkursowemu adjutanta, potrzebną ilość strażaków porządkowych, oraz sygnalistę.

§ 44. Sąd Konkursowy mocen jest przeciwko drużynom ćwiczebnym, lub ich członkom, niestosującym się do jego zarządzeń, lub zachowującym się na boisku ćwiczebnem w sposób nieodpowiedni, zastosować następujące rygory: 1) upomnienie, 2) naganę bez wciągnięcia lub z wciągnięciem do protokułu zawodów, 3) wykluczenie z toczących się zawodów, 4) usunięcie z boiska ćwiczebnego.

§ 45. W czasie zawodów na boisku ćwiczebnem poza Sądem i ćwiczącymi znajdować się mogą tylko ci, których służba tego wymaga. Wszyscy inni, aby nie przeszkadzać ćwiczącym, winni się znajdywać poza kordonem.

§ 46. Podczas zawodów na trybunie sądziowskiej, lub przy stolikach sędziowskich i w ich najbliższem otoczeniu znajdować się mogą tylko członkowie Sądu, adjutant i sygnalista, oraz oficer inspekcyjny danego terenu. Trybuny, lub stoliki sędziowskie winny być odgrodzone od publiczności linkami przynajmniej po 5 mtr. z każdej strony.

§ 47. Drużyny przystępują do zawodów w kolejności wylosowanych numerów. Drużynie, która wyciągnęła Nr. 1, przysługuje prawo powtórzenia swych ćwiczeń po ostatniej z ćwiczących drużyn, z wyjątkiem rozwiązania zadania taktycznego, które powtórzeniu nie ulega.

Jeśli dana drużyna z prawa powyższego skorzystała, to miarodajnemi dla jej oceny są ćwiczenia powtórzone.

§ 48 Na podstawie ustalonej listy drużyn, stających do zawodów, Sąd Konkursowy na odprawie zwołanej przez Naczelnika Zjazdu przed rozpoczęciem zawodów stosownie do § 26 Regulaminu Zjazdów, zarządza losowanie kolejności ćwiczeń w każdej grupie straży. Losy ciągną dowódcy drużyn ćwiczebnych. Kolejność ta odnosi się zarówno do ćwiczeń szkolnych jak i taktycznych.

Losowanie zadań taktycznych odbywa się bezpośrednio przed rozpoczęciem zawodów taktycznych przez daną straż.

§ 49. Po otrąbieniu rozpoczęcia ćwiczeń szkolnych, dowódca drużyny przyprowadza ją przed trybunę sędziowską, ustawia w dwuszeregu na 6 kroków przed trybuną, podaje komendę: „Baczność — na prawo patrz!" i składa raport: „Druhu Przewodniczący, Naczelnik (zastępca naczelnika) ochotniczej straży pożarnej (wymienić imię i nazwisko) z . . . . melduje, że drużyna w składzie 1-go oficera i . . . . szeregowych do ćwiczeń gotowa", składając jednocześnie raport na piśmie, w którym zawarte są imiona i nazwiska członków drużyny ćwiczebnej. Po otrzymaniu zezwolenia, przewodniczącego Sądu Konkursowego na rozpoczęcie ćwiczeń, dowódca drużyny podaje komendę „baczność — rozejść się!", poczem przeprowadza ćwiczenia przewidziane programem.

§ 50. Po ukończeniu ćwiczeń szkolnych dowódca drużyny podprowadza ją przed trybunę sędziowską i melduje, kończąc słowami . . . . . „drużyna ćwiczenia ukończyła", poczem na dany sygnał z drużyną odchodzi z placu. Po ukończeniu ćwiczeń taktycznych dowódca składa raport Sądowi bez przyprowadzenia przed Sąd drużyny, którą zostawia w dwuszeregu przed remizą.

§ 51. Zawody winny być prowadzone bez przerwy i rozpoczynają się po sumie o godz. 12 m. 30.

W razie niepogody Sąd Konkursowy wraz z przedstawicielem Związku, organizującego Zjazd, rozstrzyga, czy zawody prowadzić, a prowadzone przerwać.

§ 52. Na boisku podczas ćwiczeń Sąd notuje tylko czas i szczegółowo opisuje dostrzeżone błędy na oddzielnym dla każdej straży arkuszu.

§ 53. Przed rozpoczęciem zawodów Sąd Konkursowy winien sprawdzić, czy dostarczone do zawodów narzędzia odpowiadają obowiązującym instrukcjom i regulaminom, oraz czy linje tłoczne posiadają wymaganą długość.

§ 54. Bezzwłocznie po każdym ćwiczeniu sekretarz Sądu notuje na właściwym blankiecie czas ustalony przez Sąd na podstawie 2 sekundomierzy, oraz po ukończeniu ćwiczeń czas ogólny na podstawie zegarka

§ 55. Ocenę zawodów ustala się punktami, w zależności od szybkości, oraz prawidłowości wykonania programu zawodów na specjalnym blankiecie, zaopatrzonym podpisami sędziów, oddzielnie dla każdej ćwiczącej drużyny.

§ 56. Ćwiczenia wszystkich straży, ćwiczących na danym Zjeździe ćwiczebnym w jednej grupie, winny być ocenione przez jeden i tensam komplet sędziowski.

§ 57. Orzeczenia Sądu Konkursowego są bezapelacyjne.

W razie jednak, gdyby stwierdzonem zostało, że orzeczenie Sądu Konkursowego opiera się na arytmetycznym błędzie w obliczeniu, lub na błędnem zastosowaniu instrukcji, lub przepisów niniejszego regulaminu, widocznem w rezultacie oceny podpisanej przez Sąd, każda zainteresowana straż, lub Związek Straży może orzeczenie to zaskarżyć. Umotowywaną reklamację w terminie tygodniowym od powiadomienia o wynikach zawodów, tak rejonowych jak i okręgowych, czy wojewódzkich przesyła się do Zarządu Związku Wojewódzkiego. W tym celu Zarząd Związku Okręgowego po sprawdzeniu wyliczeń podaje wyniki piśmiennie do wiadomości strażom zainteresowanym w terminie 7-mio dniowym i akta przesyła do Związku Wojewódzkiego.

Zarząd Związku otrzymawszy reklamację rozpatrzy ją, porówna z aktami i w razie uznania skargi za uzasadnioną, prześle akta sprawy wraz ze swoim wnioskiem Przewodniczącemu Sądu Konkursowego, którego orzeczenie zakwestjonowano, celem dokonania poprawki.

W razie odmowy dokonania żądanej poprawki przez Przewodniczącego Sądu Konkursowego, orzeczenie Sądu staje się bezwzględnie prawomocne, poczem wyniki, jako bezapelacyjne, ogłasza się w „Życiu Strażackiem“ najdalej w terminie miesięcznym.

W tymże terminie Związek Wojewódzki ogłasza wyniki, co do których nie zgłoszono reklamacji, po powiadomieniu w terminie tygodniowym zainteresowanych straży.

§ 58. Po ukończeniu zawodów Sąd Konkursowy odbywa posiedzenie, na którem na podstawie notatek, sporządzonych na boisku, ustala błędy i opisuje je na właściwych blankietach, wyprowadza punkty karne, następnie poszczególne oceny w punktach, poczem wyprowadza ostateczne wyniki zawodów. Na posiedzeniu tem mogą być obecni, jednak bez prawa głosu, przedstawiciele Związku wyższego, oraz prezes i oficer inspekcyjny Związku, organizującego Zjazd.

§ 59. Sędziowie i Władze Związku obowiązane są do zachowania tajemnicy o wynikach zawodów do czasu ogłoszenia ostatecznych ocen.

§ 60. Sąd Konkursowy winien czuwać nad stworzeniem możliwie jednakowych warunków podczas ćwiczeń wszystkich drużyn, żadne jednak różnice w tych warunkach, których to różnic usunięcie okazało się niemożliwem, nie mogą mieć wpływu na ocenę wyników zawodów.

§ 61. W razie zepsucia się w czasie ćwiczeń narzędzi, służących do ćwiczeń, lub też w razie innych wydarzeń, uniemożliwiających ćwiczącej drużynie dalsze prowadzenie ćwiczeń, — Sąd zarządzi przerwę w zawodach, zażąda od Zarządu Związku, organizującego Zjazd, uzupełnienia powstałych braków.

W razie zasłabnięcia członka drużyny ćwiczącej Sąd zarządzi przerwę w zawodach, w celu uzupełnienia drużyny przez strażaka rezerwowego. Drużyna, której ćwiczenia zostały z powyższych powodów przerwane, rozpoczyna ćwiczenia na nowo.

§ 62. Za wykonane ćwiczenia szkolne z wyjątkiem musztry Sąd zapisuje ustaloną w tabeli ocen, a odpowiadającą czasowi wykonania, ilość punktów. Za musztrę, na której wykonanie przeznacza się 60 sekund zapisuje się 20 punktów.

§ 63. Od oceny, wyrażonej w odpowiedniej ilości punktów, za każdy błąd odejmuje się następujące punkty karne:

1) za niedokręcanie, lub wadliwe zczepienie łączników przy sprawianiu sikawki, lub linji wężowej — 3 p. karne za każdy błąd,

2) za nieprzestrzeganie instrukcji, lub regulaminu zawodów — 2 punkty karne za każdy błąd.

3) za niewłaściwe wykonanie ćwiczenia — 2 p. karne za każdy błąd,

4) za rozpoczęcie następnego ćwiczenia przed odniesieniem na właściwe miejsce narzędzi, użytych do poprzedniego ćwiczenia, — 2 p. karne za każdy raz

5) za całkowitą, lub rozpoczętą minutę ponad przewidziany dla danej grupy ogólny czas — 2 p. karne.

6) za nierozczepienie łączników przy wylewaniu wody, podczas zwijania linji wężowej, — 1 p. karny za każdy błąd,

7) za czytanie — 1 p. karny za każdy raz,

8) za każde załamanie linji wężowej — 1 p. karny,

9) za niezastosowanie kolejności — 1 p. karny za każdy błąd,

Przy ćwiczeniach tyktycznych:

1) za niezgodne z zasadami taktyki rozwiązanie zadania — 3 p. karne za każdy błąd.

2) za wadliwe ustawienie narzędzi — 2 p. karne za każdy sprzęt,

3) za nieuprzątnięcie narzędzi na pierwotne miejsce należy dać punkt karny za każdy sprzęt, niezależnie od polecenia dokonania uprzątnięcia,

4) za błędne sprawienie narzędzia — 1 p. karny za każdy sprząt,

Uwaga 1 — Za niedokręcony łącznik śrubowy uważa się łącznik, który daje się jeszcze dokręcić o jeden pełny obrót na śrubkach.

Uwaga 2 — Niezczepienie łączników przy sprawianiu sikawki, lub linji wężowej — uważa się jako ćwiczenie niewykonane z oceną 0.

Uwaga 3 — jeśli suma punktów karnych dorównywa, lub przewyższa liczbę punktów dodatnich za czas, to jako ocenę ćwiczenia zapisuje się 0.

§ 64. Do oceny wyrażonej w odpowiedniej lości punktów za każdy rodzaj ćwiczenia dodaje się po 2 punkty premjowe za każde ćwiczenie wykonane bez punktów karnych. Punktów premjowych za czas lepszy od najlepszego przewidzianego w tabeli ocen jako też za krótszy od przeznaczonego ogólnego czasu ćwiczeń dla danej grupy nie dodaje się.

§ 65. Czas liczy się: dla musztry — od chwili wydania przez dowódcę drużyny: „w dwuszeregu zbiórka!“ do chwili wykonania przez drużynę końcowej komendy: „rozejść się!“

dla pozostałych ćwiczeń — od chwili wydania przez dowódcę drużyny komendy „spraw“ do chwili wykonania ćwiczenia i podania przez dowódcę drużyny hasła „gotowe“ przyczem ćwiczenia uważa się za wykonane:

a) przy ćwiczeniu z przyrządem Höniga — po odpięciu na ziemi pasa ostatniemu z ratowanych,

b) przy sprawianiu drabin hakowych sposobem łańcuchowym — po rozpięciu ramion w bok przez wszystkich wspinających się strażaków,

c) przy sprawaniu linji wężowej — po kolejnem podaniu przez wszystkich sprawiających poszczególne odcinki hasła „gotowe“, oraz przez prądownika (względnie obu prądowników) hasła „woda naprzód“.

d) przy sprawianiu sikawki ręcznej — po podaniu przez prądownika (względnie obu prądowników) hasła „woda naprzód!“, oraz przynajmniej jednorazowem poruszeniu obu dźwigni przez Nr. Nr. 2 i 4.

e) przy sprawianiu łańcucha wodnego po zamarkowanem wylaniu pierwszego wiadra wody przez ostatniego w szeregu strażaka,

f) przy ćwiczeniu ratowniczem z chwilą dotknięcia ziemi nogami przez ostatniego z ćwiczących strażaków,

g) przy pozostałych ćwiczeniach — po wykonaniu ćwiczenia zgodnie z instrukcją.

§ 66. Za wykonanie ćwiczenia taktycznego oblicza się czas średni w ten sposób, że sumuje się czasy zużyte

na wykonanie przez wszystkie drużyny danej grupy i sumę tę dzieli się przez liczbę drużyn. Czasowi średniemu odpowiada ocena: 20 p. Za czas krótszy od średniego dodaje się po jednym punkcie za każde pełne lub rozpoczęte 10 sekund; za czas dłuższy od średniego odejmuje się po 1 p. za każde pełne lub rozpoczęte 10 sekund.

Jeżeli liczba punktów, obliczonych za dłuższy czas dorównywa lub przewyższa liczbę punktów odpowiadających czasowi średniemu, to notuje się 0.

Suma uzyskanych w ten sposób przez daną drużynę punktów, po potrąceniu punktów karnych, stanowi wynik za ćwiczenia taktyczne.

§ 67. Czas ogólny oblicza się od chwili wydania dowódcy drużyny ćwiczącej zezwolenia przewodniczącego Sądu na przeprowadzenie ćwiczeń, do chwili meldunku: „..................drużyna ćwiczenia skończyła”.

§ 68. Ogólną ocenę każdej z drużyn ćwiczących ustala Sąd Konkursowy na posiedzeniu po zawodach. W razie braku jednomyślności Sąd poweźmie decyzję zwykłą większością głosów. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego Sądu. Oceny, oraz protokuł z zawodów podpisują wszyscy członkowie Sądu Konkursowego, poczem akta wręcza się Zarządowi Związku, organizującego Zjazd.

§ 69. O zajęciu kolejnego miejsca na zawodach decyduje suma punktów uzyskanych za ćwiczenia szkolne i taktyczne. W razie równej liczby punktów ostatecznych, uzyskanych przez dwie, lub więcej drużyn o pierwszeństwie rozstrzyga lepszy czas wszystkich poszczególnych ćwiczeń. Gdy i tym razem dane są równe decyduje mniejsza ilość punktów karnych, wreszcie losowanie.

§ 70. Straże, które zajęły pierwsze miejsca otrzymują odpowiednie nagrody, ilość i rodzaj których ustala Zarząd Związku, organizującego Zjazd. Niezależnie od tych nagród wszystkie straże, biorące udział w zawodach wojewódzkich, otrzymują dyplomy od Zarządu Wojewódzkiego. Zarządy Okręgów mogą wydawać świadectwa tylko strażom, które zajęły pierwsze miejsca, na zawodach okręgowych i rejonowych. Dyplomy i świadectwa podpisuje również w imieniu Sądu przewodniczący. Wreszcie straże, których drużyny zdobyły pierwsze miejsce w każdej grupie, otrzymują szarfy do sztandarów z napisami: „Mistrzyni grupy .... Związku Straży Pożarnych (Okręgu w......................), lub Woj. Kieleckiego”.

Drużyny, nie posiadające sztandarów, mogą nosic same szarfy na drzewcu. Szarfy długości jednego metra z kokardą koloru czerwonego za zawody wojewódzkie, takież koloru niebieskiego za zawody okręgowe i zielonego za zawody rejonowe.

Przyznane szarfy jakkolwiek zostają własnością Straży jednakże mogą być noszone na sztandarze, lub drzewcu tylko przez jeden rok do następnych zawodów. Z chwilą utraty tytułu mistrzostwa przez daną straż upada prawo do uwidoczniania nazewnątrz szarfy.

Zawody jednostkowe.

§ 71. Zawody jednostkowe bywają: a) Ogólno-Państwowe, b) wojewódzkie, c) okręgowe.

§ 72. W zawodach ogólno-państwowych biorą udział zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsca na zawodach wojewódzkich, w zawodach wojewódzkich zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsca na zawodach okręgowych, w zawodach okręgowych zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsca na zawodach w swoich strażach.

§ 73. Poszczególni zawodnicy muszą wykonać następujące ćwiczenia : a) sprawienie i zdjęcie drabiny hakowej do III piętra sposobem pojedyńczym, b) opuszczanie się pojedyńczo po lince, c) ułożenie linji wężowej poziomej z kręgów z trzech odcinków po 15 mtr. (łączniki zczepiane) , d) wejście i zejście po drążku na wysokości pierwszego piętra, e) bieg 200 mtr. po torze przeszkód w pełnem bojowem uzbrojeniu (kask, pas z zatrzaśnikiem, topór, linka).

§ 74. Zawody jednostkowe mogą się odbywać łącznie z zawodami zespołowemi, lub oddzielnie.

§ 75. Jeśli zawody jednostkowe odbywają się łącznie z zespołowemi, wtedy zawodnicy nie mogą wchodzić w skład drużyn ćwiczebnych, a winni stanowić oddzielną drużynę, zajmującą miejsce przed pierwszą drużyną ćwiczebną.

§ 76. Zbiorową drużynę zawodników prowadzi komendant, wyznaczony z poza zawodników przez Związek, organizujący zawody.

§ 77. O ile zawody jednostkowe odbywają się łącznie z zawodami zespołowemi, należy przydzielić oddzielny komplet sędziów.

§ 78. Zawodnicy stają do ćwiczeń w kolejności ustalonej przez losowanie. Wszyscy zawodnicy wykonywują kolejno najpierw pierwsze ćwiczenie, następnie drugie i t. p.

§ 79. Zawodnicy przed rozpoczęciem zawodów, na dany znak przez Komendanta drużyny podchodzą kolejno do stołu sędziowskiego i składają przewodniczącemu Sądu meldunek: „Druhu Prezesie (wymienić swoją szarżę, imię i nazwisko) z ochotniczej straży pożarnej w .... melduje, że jest gotów do ćwiczeń“.

§ 80. Zgłaszający się zawodnik do ćwiczeń, winien złożyć oświadczenie na piśmie, że jego uzbrojenie osobiste jest pewne i że całkowitą odpowiedzialność na wypadek uszkodzenia uzbrojenia, co za tem idzie ewentualnego nieszczęścia, przyjmuje całkowicie na siebie. Niezależnie jednak od oświadczenia Sąd winien zbadać stan pasa bojowego, oraz linki, poczem zezwala na rozpoczęcie ćwiczeń.

§ 81. Zawodnicy, stający do zawodów, winni być uprzednio zbadani przez lekarza, czy stan ich zdrowia pozwala na wykonanie tego rodzaju ćwiczeń.

§ 82. Ćwiczenia odbywają się na komendę dowodzącego drużyną zawodników.

§ 83. Ćwiczenia z drabiną hakową odbywają się następująco: komendant drużyny zawodników wydaje komendę: „Hakówkę do III piętra spraw“, poczem zawodnicy sprawiają hakówki, zatrzymując się na parapecie, lub podłodze III piętra na przeciąg około trzech sekund w postawie zasadniczej, twarzą do frontu wspinalni, poczem wracają na dół i składają drabiny na pierwotnych miejscach. Dowodzący drużyną zawodników podaje hasło „gotowe“. Uwaga: Drabiny hakowe ułożone są na ziemi przy wspinalni, dolne końce drabin w odległości 1 mtr. od wspinalni.

§ 84. Ćwiczenia z linką odbywają się w sposób następujący: Zawodnicy z linkami udają się na III-cie piętro wspinalni i stają w postawie zasadniczej na parapecie wyznaczonego sobie okna. Na gwizdek dowodzącego grupą zawodników, zastępujący komendę do rozpoczęcia ćwiczenia, zawodnicy zdejmują linki z ramion przywiązują do przygotowanych w tym celu belek, lub haków wyrzucają linki nazewnątrz, nawijają linki na zatrzaśniki i opuszczają się w dół. Hasło “gotowe“ podaje dowodzący grupą zawodników z chwilą opuszczenia się zawodnika na dół, zdjęcia linki z zatrzaśnika i przyjęcia postawy zasadniczej. Linki odczepiają zawodnicy, którzy następnie mają wykonać ćwiczenia. Podczas ćwiczeń z linką jeden z sędziów winien znajdować się na III-cim piętrze wspinalni w celu kontrolowania prawidłowego zakładania linki.

§ 85. Wspinanie się po drążku bosaka, opartego o okno I-go piętra grotem do ziemi, przy nachyleniu pod 75°. Zawodnik staje w postawie zasadniczej w odległości 20 centymetrów od dolnego końca drążka twarzą do wspinalni. Na komendę dowodzącego grupą zawodników „po drążkach w górę marsz!“ zawodnicy dowolnym sposobem wspinają się po drążkach, wchodzą na parapet I-go piętra wspinalni, przyjmują postawę zasadniczą na prze-

ciąg trzech sekund, poczem dowolnym sposobem wracają na dół i, wracając na poprzednie miejsca, przyjmują postawę zasadniczą, poczem dowodzący grupą zawodników podaje hasło „gotowe".

§ 86. Sprawienie linji wężowej poziomej z trzech odcinków w kręgach po 15 metrów odbywa się zgodnie z instrukcją o układaniu linji wężowej, na komendę dowodzącego: „linję wężową spraw!". Łączniki zczepiane. Z chwilą przyjęcia przez zawodnika stanowiska prądownika i podania hasła „woda naprzód!"- dowodzący podaje hasło „gotowe".

§ 87. Bieg odbywa się na torze długości 200 mtr. Jako przeszkody należy przygotować: 1) na 40 metrze rów do skoku w dal szerok. 3 mtr. (początek na 40 metrze, koniec na 43 metrze), 2) na 75 metrze płotek wysokości 1 mtr., 3) na 100 metrze ścianą drewnianą wysokości 2 metr. 20 cm. 4) na 135 metrze kładkę długości 6 mtr. , szerokości 20 cm., położoną nad rowem dowolnej głębokości, 5)na 190 mtr. (przy wspinalni) drabina hakowa zwieszona na I-szym piętrze wspinalni.

§ 88. Na gwizdek dowodzącego zawodnicy ruszają z miejsca, biorąc kolejno wszystkie przeszkody, przyczem na pierwszym piętrze wspinalni zawieszają linkę splecioną w pojedyńczy łańcuch na haku i opuszczają się na dół, przechwytami rąk, bez pomocy nóg, poczem przyjmują postawę zasadniczą. (Linki odczepiają strażacy z poza zawodników).

§ 89. Do biegu należy przygotować tyle torów, ile okien znajduje się na 1-szym piętrze wspinalni, zaś cała długość toru winna być wyznaczona wapnem lub, żółtym piaskiem. Szerokość każdego toru winna wynosić 1,25 mtr. .

§ 90. Po ukończeniu zawodów dowodzący grupą zawodników zarządza zbiórkę i raportuje przewodniczącemu Sądu o ukończeniu.

§ 91. Przy starcie na całej długości toru, oraz przy wspinalni, poza 2-ma członkami, mierzącymi czas, nie może się nikt znajdować.

§ 92. Ocenę zawodów ustala Sąd Konkursowy w składzie najmniej 3-ch osób, wyznaczonych przez Związek organizujący zawody, przyczem przewodniczącego i sekretarza wybierają z pośród siebie członkowie Sądu.

§ 93. Listę członków Sądu dla zawodów ogólnopaństwowych ustala Zarząd Gł. Związku, dla zawodów wojewódzkich i okręgowych Zarząd Związku Wojewódzkiego.

§ 94. Ocenę wyników zawodów ustala się punktami według tabeli.

§ 95. Za wykonanie ćwiczenia w czasie ustalonym w tabeli, wyznaczeni członkowie Sądu zapisują odpowiadającą czasowi ustaloną ilość punktów.

§ 96. Ocenę zawodów wystawia się na specjalnym blankiecie, oddzielnie dla każdego zawodnika, zaopatrzonym podpisami sędziów. Ogólne oceny formułują się w specjalnym protokule.

§ 97. Członkiem Sądu nie może być osoba ze straży, z której zawodnicy stają do zawodów.

§ 98. W razie nieprzybycia zaproszonych przez Związek członków Sądu, Naczelnik Zjazdu w porozumieniu z Władzami Związku, organizującego Zjazd, kompletuje Sąd, przyczem odpowiednia wzmianka winna być zamieszczona w protokule.

§ 99. O zajęciu miejsca kolejnego decyduje suma punktów za wszystkie ćwiczenia po dodaniu punktów premjowych i odjęciu punktów karnych.

§ 100. Od oceny wyrażonej w odpowiedniej ilości punktów za każde ćwiczenie odejmuje się następujące punkty karne:

a) za nieprzeskoczenie rowu — 1 p. karny za każdy raz,

b) za przewrócenie, lub ominięcie płotka—1 p. karny za każdy raz,

c) za nieprzejście przez ścianę — 1 p. karny

d) za spadnięcie z kładki — 1 p. karny,

e) za nieprawidłowe wchodzenie po hakówce — 1 p. karny za każdy raz.

f) za splątanie linki przy wyrzuceniu za okno — 1 p. karny,

g) za wadliwe zczepienie łączników przy układaniu linji wężowej — 1 p. karny za każdy raz,

h) za spadnięcie z drążka — 1 p. karny za każdy raz.

§ 101. Do oceny ogólnej (sumy punktów) dodaje się punkty premjowe po jednym punkcie za każde ćwiczenie, wykonane bez punktów karnych.

§ 102. Czas liczny się dla biegu od gwizdka dowodzącego grupą zawodników do czasu ukończenia biegu i przyjęcia postawy zasadniczej, dla innych zaś ćwiczeń od gwizdka lub komendy dowodzącego grupą zawodników do czasu wydania przez tegoż hasła „gotowe!".

§ 103. Podczas biegu sędziowie z sekundomierzami winni ustawić się po obu bokach wspinalni. Czas należy liczyć dla każdego zawodnika oddzielnie.

Zmiana adresu „Przeglądu Pożarniczego"

Okólnik Nr. 62.

Niniejszym zawiadamiamy, że biuro Redakcji i Administracji „Przeglądu Pożarniczego" zostało przeniesione do nowego lokalu przy ul. Kruczej Nr. 40 m. 27 (telefon bez zmiany: 125-42).

Biuro Głównego Związku Straży Pożarnych R. P. pozostało w dotychczasowym lokalu: ul. Poznańska 11 m. 5.

Konferencje przeszkoleniowe Kandydatów na Sędziów.

Okólnik Nr. 63.

W celu wyjaśnienia możliwych wątpliwości, jak również w celu ustalenia jednolitego systemu sędziowania na zawodach, Zarząd Związku Wojewódzkiego organizuje konferencje przeszkoleniowe dla kandydatów na Sędziów i dla instruktorów.

Konferencje te odbędą się o godzinie 10 rano:

Dnia 5 maja r. b., w lokalu Sejmiku w Radomiu dla osób z Okręgu Koneckiego, Kozienickiego, Opatowskiego, Opoczyńskiego, Radomskiego, Sandomierskiego i Wierzbnickiego.

Dnia 12 maja r. b., w lokalu Straży Pożarnej Ochotniczej w Kielcach dla osób z Okręgu Buskiego, Jędrzejowskiego, Kieleckiego, Pińczowskiego i Włoszczowskiego.

Dnia 19 maja r. b., w lokalu Straży Pożarnej Ochotniczej w Sosnowcu, przy ul. Kościelnej dla osób z Okręgu Będzińskiego, Częstochowskiego, Miechowskiego, Olkuskiego i Zawierciańskiego.

Zarządy Okręgowe zaproszą na powyższe konferencje wybrane przez siebie osoby z zaleceniem uprzedniego, tak teoretycznego, jak i praktycznego przestudjowania instrukcji do ćwiczeń i regulaminu zjazdów oraz zawodów, ogłoszonego w №№ 3 i 4 „Życia Strażackiego".

Stosownie do regulaminu można będzie zaprosić na Sędziów tak rejonowych, jak i okręgowych tylko te osoby, które będą brały udział w konferencjach i zostaną upoważnione przez Zarząd Związku Wojewódzkiego.

ZWIĄZEK
STRAŻY POŻARNYCH
Województwa Kieleckiego.

Okólnik Nr. 64.

Jak odzwierciadla poniższy wykres ubezpieczenia strażaków od nieszczęśliwych wypadków w Kasie Strażackiej przy P. Z. U. W. — stan ubezpieczenia przedstawia się niezadawalniająco.

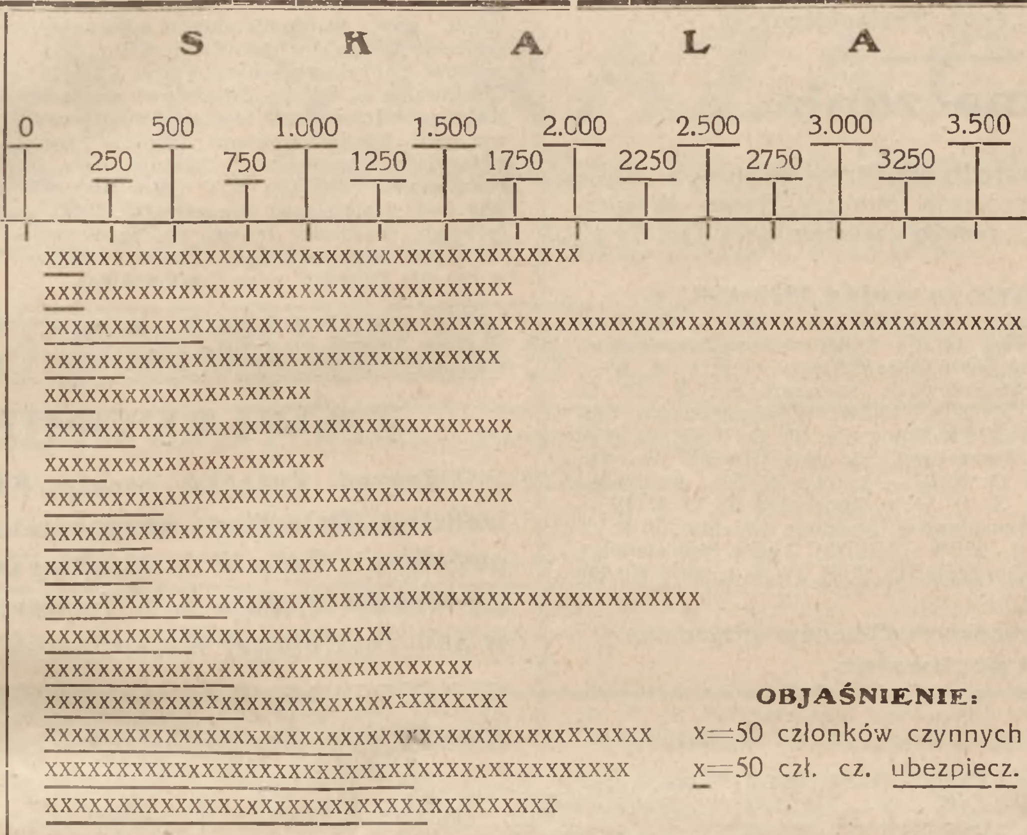
W pierwszem półroczu 1928 roku w okresie, kiedy winni już być ubezpieczeni wszyscy strażacy, było ubez-

pieczonych (x) tylko 9.748 na 30 812 członków czynnych (x), co stanowi zaledwie 32%.

Ze względu na niezmiernie doniosłe znaczenie ubezpieczenia strażaków wkłada się obowiązek na Zarządy Okręgowe opłacania należności w Kasie Strażackiej za członków czynnych wszystkich Straży w Okręgu.

Należności te mogą być później zbierane od poszczególnych Straży łącznie ze składkami członkowskiemi.

Wykres Ubezpieczenia Strażaków.

OKRĄG	ILOŚĆ członków czynnych S. P. O. w Okręgu w 1928	ubezpieczonych do 25.6	nie ubezpieczonych
1 Radomski	2 016	165	92%
2. Jędrzejowski	1.804	148	92%
3 Częstochowski	3.652	581	84%
4. Włoszczowski	1.692	283	83%
5. Buski	1.000	184	82%
6. Kielecki	1.748	341	81%
7. Wierzbnicki	1 031	250	76%
8 Opoczyński	1.771	449	75%
9. Konecki	1 463	378	74%
10. Pińczowski	1.494	413	72%
11. Zawierciański	2.458	721	71%
12. Kozienicki	1 286	550	57%
13. Opatowski	1.605	707	56%
14. Sandomierski	1.723	771	55%
15. Miechowski	2.243	1.153	48%
16. Olkuski	2.030	1.302	36%
17. Będziński	1.796	1.362	24%
Stan ogólny w Związku wojewódz.	30.812	9.748	68%

Okólnik Nr. 65.

Regulamin

Zawodów Konkursowych orkiestr Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego, mających się odbyć w Kielcach, dnia 22 września 1929 roku.

1. Do Zawodów stają orkiestry Straży Pożarnych:
a) miejskich,
b) zakładów przemysłowych,
c) małomiasteczkowych,
d) wiejskich.

2. Orkiestry strażackie przybywają na zawody ze swymi instrumentami, nutami i w posiadanych przez nich mundurach z przepisowemi dystynkcjami.

UWAGA: Pulpitów do gry na estradzie dostarczy Związek.

3. Nad przebiegiem zawodów czuwa Sąd Konkursowy, składający się z zawodowych kapelmistrzów, zaproszonych przez Związek Wojewódzki.

4. Orzeczenia Sądu Konkursowego są bezapelacyjne.

5. Program zawodów następujący:
Każda orkiestra, stająca do zawodów konkursowych, winna pod dyrekcją swego kapelmistrza wykonać:
a) dwa dowolne utwory muzyczne, z których jeden marsz, grany w pochodzie, oraz
b) jako utwór obowiązkowy „Pierwszą Wiązankę Pieśni Legjonowych“ Sikorskiego.

6. Kapelmistrze ze swemi orkiestrami stają do zawodów w kolejności, ustalonej przez losowanie, po zameldowaniu się Komendantowi Zjazdu.

7. Raporty Komendantowi Zjazdu przy zameldowaniu winni kapelmistrze składać pisemne według wzoru opracowanego przez Związek.

8. Po dokonaniu losowania Kapelmistrze przedstawiają Sądowi Konkursowemu partytury dwóch utworów dowolnych, które grać będą, a następnie ustawiają swe orkiestry we wskazanym przez Komendanta Zjazdu miejscu, w kolejności ustalonej przez losowanie.

9. Partyturę utworu obowiązkowego t. j. „Pierwszej Wiązanki Pieśni Legjonowych“ Sikorskiego orkiestry, stające do zawodów, winny nabyć bezpośrednio. Partyturę tę między innemi nabywać można w księgarni Gebethnera i Wolfa w Warszawie.

10. Na dany sygnał Sądu Konkursowego odnośny Kapelmistrz z miejsca zbiórki zaczyna grać marsza konkursowego w pochodzie z uwzględnieniem zachodzeń w marszu i z takim wyliczeniem, by, kończąc marsza, znalazł się wraz z orkiestrą nawprost trybuny Sądu Konkursowego.

11. Dla wykonania dwóch drugich utworów konkursowych przygotowana będzie na miejscu odpowiednia estrada nawprost trybuny Sądu Konkursowego.

12. Orkiestra, która na konkursie uzyska pierwsze miejsce, otrzyma nagrodę w postaci koncertowego kornetu ton B; prócz tego wszystkie orkiestry biorące udział w zawodach otrzymają dyplomy z oznaczeniem zajętego miejsca na Konkursie.

UWAGA: Sądowi Konkursowemu przysługuje prawo klasyfikacji orkiestr, stających do zawodów, na grupy proporcjonalnie do ich umuzykalnienia. W tym wypadku nagrodę w postaci koncertowego kornetu ton B otrzymają orkiestry, które uzyskają pierwsze miejsca w każdej grupie

13. Na zakończenie po ogłoszeniu wyniku zawodów wszystkie zjednoczone orkiestry odegrają „Pierwszą Wiązankę Pieśni Legjonowych“ Sikorskiego pod dyrekcją tego kapelmistrza, który na zawodach uzyska ze swą orkiestrą pierwsze miejsce w najwyższej grupie,

14. Pozatem obowiązuje ogólny Regulamin Zjazdów Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego, ogłoszony w Nr. 3/1929 r. „Życia Strażackiego“.

Odznaczenia.

I. PAŃSTWOWE.

Na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21.IX.28 r., oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dn. 21.X.28 r., poniżej wymienione D. O. K. nadały:

Medal Pamiątkowy za wojnę 1918-1921 r.

Cabajowi Wawrzyńcowi, szeregowcowi S P. O. w Opocznie (Rozkaz D. O. K. IV — L. 29 z 4.II.29), Kałkowskiemu Nikodemowi, instruktorowi Zw Str Poż Woj Kieleckiego (D. O K V — 5028/29/Pers.). Łąckiemu Stanisławowi, szeregowcowi S. P. O. w Opocznie (D. O. K. IV L. 55/28 z 3.XII.28), Otwinowskiemu Stanisławowi, adjutantowi S. P. O. w Opocznie (D O. K. IV — 55/28 z 3.XII.28), Perkowskiemu Ryszardowi, st. instr. obwod. Zw. Str. Poż. Woj Kieleckiego (D. O K IV — L. 29 z 4.II.29), Śląskiemu Bolesławowi, szeregowcowi S. P O. w Opocznie (D. O K. IV — L. 29 z 4.II.29), Ucholcowi Stanisławowi, dowódcy oddziału S P. O w Opocznie (D. O. K IV — L. 55/28 z 3.XII.28), Ziębie Stanisławowi szeregowcowi S. P O. w Opocznie (D O. K IV — L. 29 z 4.II.29).

II. STRAŻACKIE.

Na wniosek poszczególnych Okręgów przyznano:

List pochwalny.

Bautschowi Rudolfowi, prezesowi S P. O. w Białobrzegach, pow. Radomski, Biskupowi Edwardowi, naczelnikowi S. P. O. w Rejowie, pow. Kieleckiego, Cichemu Józefowi, prądownikowi S. P. O. w Bardzie Górnem, pow Opatowski, Czerniawskiemu Władysławowi, zast. naczelnika S. P. Kol. w Radomiu, Dudkowi Janowi, prezesowi S. P. O. w Makowie, pow. Miechowskiego, Gadulskiemu Mieczysławowi, sekretarzowi Zarządu S. P. O. w Klimontowie, pow. Sandomierskiego, Grynkiewiczowi Ryszardowi, naczelnikowi rejonu Okręgu Kieleckiego, Kacprzakowi Andrzejowi, naczelnikowi S. P. O. w Suchej, pow. Radomskiego, Kopczyńskiemu Janowi, aspirantowi S. P. Kol. w Radomiu, Korusowi Stanisławowi, sierżantowi S. P Kol w Radomiu, Kozłowskiemu Andrzejowi, prezesowi S P. O w Połańcu, pow. Sandomierskiego, Michałczykowi Ludwikowi, szeregowcowi S. P O w Bardzie Górnem, pow Opatowskiego, Piwowarczykowi Ludwikowi, szeregowcowi S P. O. w Bardzie Górnem, pow. Opatowskiego, Regule Edwardowi, naczelnikowi rejonu Okręgu Kieleckiego, Rokwiszowi Wincentemu, prezesowi S P. O. w Klimontowie, pow. Sandomierskiego, Sepiole Janowi, szeregowcowi S. P. O. w Bardzie Górnem. pow Opatowskiego, Toporkiewiczowi Janowi. sekretarzowi Zarządu S. P. O w Bodzentynie, pow. Kieleckiego, Wiechowi Mateuszowi, prezesowi S. P. O. w Zagnańsku, pow. Kieleckiego, Wójcikowi Janowi, szeregowcowi S. P. O. w Bardzie Górnem, pow. Opatowskiego, Zdzieble Janowi, szeregowcowi S. P. O. w Bardzie Górnem, pow. Opatowskiego

ZAWIADOMIENIE.

Zarząd Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego zawiadamia niniejszem, że posiedzenie Rady Wojewódzkiej Związku odbędzie się w dniu 9 maja b. r. (czwartek) w Kielcach w sali Portretowej Województwa o godz. 10 rano.

Nakładem Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego. Redaktor odpowiedzialny: ŻDZISŁAW PRZYJAŁKOWSK

Odbito czcionkami Zakładów Drukarskich Sejmiku Radomskiego i S-ki —Radom, ul. Lubelska № 46. Telefon № 497.